

Vpl. Pyhäjärvi

Torstai 17. huhtikuuta 2014

Pyhäjärveläisyyden vaali – Karjalan puolustaja

N:o 4 59. vuosikerta

Pyhäjärvi tervehti vieraitaan kevättalvisessa asussa

Pyhäjärvi näyttäytyi takatalvisessa asussaan Pärssisten maaliskuun pilkkimatkalaisille. Rannassa oli pitkä railo, eikä pilkille ollut asiaa. SIVU 6.

Vaihto-oppilaan terveisiä Ranskasta

Ranskassa vaihto-oppilaana vieraileva kauppatieteiden opiskelija **Heidi Tomperi** lähettää terveisiä Pyhäjärvi-lehden lukijoille ja kiittää säätiötä saamastaan stipendistä. Heidän sukujuuret ovat Viipurin läänin Pyhäjärven Jaamassa kylässä. Kuvassa Heidi Tomperi (vas.) on ystävineen piknikillä Jardin Vaubanissa.

SIVU 8

Vpl. Pyhäjärvi-seuran kevätkokouksessa Salitsanrannan koulupiirin esittely vetonaulana

Kevätkokous 6.4.2014 hyväksyi Vpl. Pyhäjärvi-seuran vuosikertomuksen ja tilit, kuten sääntömääräisesti on tehtävä. Puhetta kokouksessa johti seuran kunniapuheenjohtaja **Juhani Forsberg** ja sihteerinä toimi Kirsi **Hedenstam**. Seuran hallitukselle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus toiminnantarkastajien ehdotuksen mukaisesti.

Seuran aloittama sarja esittellä Vp. Pyhäjärveä kylä kylältä edeten sai jatkoa Salitsanrannan koulupiirin kylän esittelystä. Yhä pysyvässä olevan koulurakennuksen täyttämässä 100 vuotta vuonna 2003 julkaistiin koulupiiristä kyläkirja. Sen tekijäryhmästä keljalaisjuurinen **Antero Pärssinen** ja lahnavalkamalaisjuurinen **Kauko Hinkkanen** kertoivat laajasti, miltä koulupiirin alueella näytti ja miten siellä elettiin ennen sotia.

Nelisenkymmentä osallistujaa koonneessa tilaisuudessa olivat mukana mm. **Johannes Ijas** (vas.), **Ilmari Pärssinen**, **Paavo J. Paavola**, **Esko Tiikkaja**, **Seija Tiikkaja**, **Eija Savolainen**, **Veijo Savolainen** ja **Aino Pöyhönen**. Kuva: **Kaarina Pärssinen**. Salitsanrannan koulupiiristä SIVUT 10-11.

Harvinaisinta tietoutta tarjosi vanhojen asiakirjojen ja karttojen perusteella Kannaksen elämää laajasti tutkinut matiskalalaisjuurinen **Esko Simonen**. Hän esitteli aluetta ja karttoja aina 1500-1700-luvuilta lähtien.

Antero Pärssisellä oli mukanaan myös uunituoreita kuvia alueelta käytyään siellä sukuseuran matkalla tämän vuoden maaliskuun puolivälissä.

Valitettavasti kesken esityksen laitteet jumittuivat ja

koulupiirin kuvien kavalakadi Lahnavalkaman suunnalta jäi näkemättä. Samoin **Kauko Hinkkasen** esitykseensä varaama yllätysherku kuljettaa läsnäolijat alueen kyläteille tuoreen Googlen kartaston avulla

Mukana kokouksessa talkooapua emännille antoivat **Kaarin Halonen** ja seuran kunniajäsenistä sisarukset **Kirsti Jääskeläinen** ja **Meeri Kuusisto**. Kuva: **Kari Kyander**.

ei tällä kertaa valitettavasti toteutunut. Olisi ollut hieno elämys nähdä viime elokuussa kuvattua materiaalia Pyhäjärveltä, koska nettissä Googlen kartoilla alueen kuvat ovat olleet vasta lyhyen aikaa nähtävillä.

Koulupiireistä seuraavana on Vpl. Pyhäjärvi-seuran tilaisuuksissa esittelyvuorossa Alakylän-Kahvenitsan kylät sunnuntaina 28. syyskuuta.

KAARINA
PÄRSSINEN

17. huhtikuuta 2014

Kevät – valon aikaa

Nopeasti pitenevät päivät ovat joka kevät yhtä suuren ihmettelyn aihe. Kun iltatuntien aikaan vielä voi nauttia auringon viime säteistä ja aamulla herää runsaaseen valon kajoon, on se parasta ihmismielen luontaishoitoa. Vähäsateisen kevään ja talven niukan lumimääränjälkeen maasto on kuivaa. Tuli on jo päässyt karkuun useita kertoja kulotuksen seurauksena eikä ikäviltä uhreiltakaan ole välttytty.

Myös maailmalla palaa. Onko kyseessä uusi, väkivaltaan ja uhkaamiseen perustuva suurvaltapolitiikka vai vanhan järjestyksen loppukouristelu, jää nähtäväksi.

Se ainakin on käynyt selväksi, että tälläkin kertaa asioiden takana piilevä totuus on uhrattu jo moneen kertaan ja propaganda sekä vääran tiedon levittäminen palvelevat tiettyjä tarkoituksia.

Emme voi sinisilmäisesti luottaa siihenkään, että läntisten tiedotusvälineiden syytämä informaatio on juurikaan luotettavampaa kuin muulta tuleva.

Suomessa on käyty tilanteesta varovaista keskustelua. Tunne pohjalta tehtävät kannanotot eivät edistä asiaa. Maantieteelle emme edellekään mahda mitään. Omien kansallisten etujen turvaaminen voi tapahtua ilman, että aiheutetaan epävarmuutta muille.

Karjalaisilla on omiin ja suvun kokemuksiin perustuva suhtautuminen idässä tapahtuviin muutoksiin. Uhoamalla eivät asiat parane. Vieraan apuun ei voi luottaa, vaan omista asioista on vastattava ensisijaisesti itse. Valon toivoisi voittavan myös kansojen välisissä suhteissa. Vanhojen vääräyksiä oikaiseminen on yksi askel kohti luottamuksen ilmapiiriä.

Hyvää pääsiäisen aikaa ja kevättä!

MARKKU
PÄRSSINEN

Vpl. Pyhäjärvi-
Säätiön
hallituksen jäsen

Pyhäjärvi-juhlat
Ikaalisissa
19.-20.7.2014

Evakkoäidin patsashankkeeseen kerättiin varoja Huittisissa

Sunnuntaina 6.4. Huittisten Karjalaseura järjesti Karhniemen Kylätalolle ohjelmallisen lounastilaisuuden Karjalan Liiton käynnistämän Evakkoäidin muistomerkkin hankkeen rahoittamiseen. Naistoimikunnan talkootyönä valmistamaan lounaspöytäkokoon tuotiin noin kuudenkymmenen henkilön joukko nauttimaan pöydän antimista.

Tilaisuus aloitettiin Karjalaisten laululla. Seuran puheenjohtaja **Heikki Kiiski** toivotteli vieraat tervetulleeksi tilaisuuteen. Samalla hän esitteli Karjalan Liiton muistomerkkihanketta.

Monet raskaat kokemukset läpikäyneet naiset, evakkoäidit, eivät vielä ole saaneet omaan muistomerkkiä. Niinpä Karjalan Liitto onkin käynnistänyt muistomerkkihankkeen pyytäen siihen mukaan kaikkia karjalaisia järjestöjä ja yksityisiä henkilöitä.

Naisten panos käydyissä viime sodissa oli varsin merkittävä. Yksi suurimmista sankareista – evakkoäidit – ovat kuitenkin edelleen ilman valtakunnallista huomionosoitusta. Miesten ollessa rintamalla äitien tehtäväksi monissa Karjalan kylissä tuli koko evakuoinnin lopullinen suorittaminen, sillä viranomaisien ohjeet olivat olleet varsin puutteellisia. Perheet olivat siihen aikaan monilapsisia. Useissa perheissä suuren lapsijoukon lisäksi huolena oli ikääntyneiden isovanhempien muutto.

Tilaisuus jatkui tämän jälkeen yhteisellä ruokailulla. Tilaisuudessa laulettiin myös useita tuttuja yhteislauluja.

Eeva Kaplas esitti lausuntaa aloittaen esityksensä Evakon laulun sanoilla. Monissa hänen esittämistään runoissa tulivat esiin niin ilot kuin surutkin.

Petri Kiiski esitti yksinlaulua ja **Elli Marjamäki** lausui runoja. Tilaisuudessa

Varsin runsaslukuinen yleisö osallistui lounaalle. Kuvat: Yrjö Inkinen.

Huittisten Karjalaisten puheenjohtaja Heikki Kiiski ja poikansa Petri Kiiski vastasivat tilaisuuden musiikista.

oli lukuisia meitä evakkoita paleen yhdessä äitien kanssa kulkeneita lapsia – nyt jo vanhuksia, joiden ajatukset tämänkin tilaisuuden ansiosta palasivat sodanaikaisiin raskaisiin matkoihin.

Tilaisuudessa oli mukana paikallisen väen lisäksi Satakunnan piirin edustajat, samoin Sastamalan, Äetsän ja Vampulan Karjalaisten edustajat. **Erkki Poutanen** Huittisten Vampulasta esitti kiitoksen tilaisuuden jär-

jestämisestä samalla esitel- len Vampulan Karjalaisten toimintaa.

Ohjelmallinen osuus päätettiin yhteisesti laulettuun Satakunnan lauluun.

REINO ÄIKIÄ

Ukkosen sukuseuralla tapaaminen elokuussa

Ukkosen sukuseura ry:n (Sakkolan Koukunniemi, Pyhäjärven ja Sakkolan Lohijoki) perinteinen sukujuhla ja suukokous pidettiin kesällä 2013 Hämeenkyrössä 20.7.2013. Paikalla oli kahdeksan suvun edustajaa.

Varsinaisessa suukokouksessa valittiin seuraavaksi toimikaudeksi hallituksessa toimimaan Tuija Ukkonen Ikaalisista, Marjatta Laamanen Nakkilasta, Raimo Honkasalo Porista, Matti Laamanen Nakkilasta, Riitta Pykäläinen Tampereelta, Pekka Toivanen Porista, Mirja Blomqvist Helsingistä, Pertti Marttila Raumalta

sekä Timo Ukkonen Kangasalta. Toiminnantarkastajaksi valittiin Osmo Juonen Helsingistä, varalle Tiina Inkinen Savonlinnasta.

Sukuseuran jäsenmaksuiksi vahvistettiin 10 euroa/2 vuotta, 20 e/5 vuotta, 35e/10 vuotta, kannatusjäsenmaksu on 7 euroa vuodessa.

Toimintasuunnitelman mukaan toimintaa pyritään kehittämään, vaikka suukokouksiin ja sukujuhlaan osallistuvien määrä on vähentynyt.

Sukukirjaan kerätään ajan tasalla olevaa tietoa muutoksista, jotka julkaistaan lisälehtisessä. Seuraava lisä-

lehtinen ilmestyy kesällä 2014. Materiaalia siihen voit toimittaa Tuija Ukkoselle tuija.ukkonen@ikaalinen.fi tai lisätietoja 040-7534241.

Ensi kesän suukokous ja sukujuhla ovat la 16.8.2014 klo 13 hotelli Cumuluksessa Raumalla, tarkempi kutsu tulee myöhemmin.

Sukuseuralla on omat internet-sivut osoitteessa www.ukkoset.org. Voit lähettää kuvamateriaalia sivuille Marja-Leena Juholalle.

UKKOSEN
SUKUSEURA
hallitus

Tilaa nyt oma Pyhäjärvi-lehti

tai anna ystävälle ja sukulaiselle lahjaksi.

Tilausmaksu vain 30 euroa vuosikerta, lehti ilmestyy kerran kuukaudessa. Soita p. 040 730 2622

Tilauksen voit tehdä myös internetsivujemme kautta

Hallituksen uusi jäsen Kirsti Naskali esittäytyy

Minun juureni ovat Karjalassa

– ajatuksia karjalaisuudesta

– Olen iloinen, ylpeä ja nöyrä päästessäni Pyhäjärvi-Säätiön hallitukseen, se on mielestäni kunnia-asia, sanoo maaliskuussa hallituksen uudeksi jäseneksi valittu **Kirsti Naskali**.

– Koen velvollisuutena mennä mukaan, kun pyydetään ja koen etuoikeudeksi päästä mukaan. Saan ikään kuin viedä viestiä eteenpäin. Ajattelen vanhempiani ja isovanhempiani, nyt on minun vuoroni ja velvollisuuteni.

– Toisaalta koen ja näen suuria haasteita tämän uuden tehtävän edessä. Ajatuksia ja ideoita tarvitaan, että saamme pyhäjärveläisyyden pidettyä elävänä, kun siellä syntynyt ja elänyt sukupolvi, se jolla on eläviä, omia muistoja Pyhäjärveltä, häviää. Toivon, niin kuin varmasti kaikki muutkin, aktiivisuutta kaikilta, niin Pyhäjärvi-lehden lukijoilta kuin juhlilla kävijöiltäkin. Säätiö on meidän kaikkien pyhäjärveläistustaisten yhteinen asia ja oma yhteisö.

Vpl. Pyhäjärvi-lehti pyysi Kirstiä esittäytymään ja itse kertomaan juuristaan ja ajatuksistaan karjalaisuudesta.

Olympiavuoden tyttöjä

Syntyin Helsingin olympiailaisten vuonna Suoniemellä **Annikki** o.s. **Matikaisen** ja **Matti Karttusen** ainokaisena.

Vanhempani olivat molemmat syntyneet Pyhäjärven Noitermaassa, solmineet avioliiton sodan jälkeen ja asettuneet sota- ja evakkovuosien jälkeen Suonien Kuljun kylän Perämaahan, josta he olivat saaneet maanhankintalain nojalla viljelys-tilan. Kotini oli varsin tyypillinen siirtokarjalaismaatila. Elanto tuli maanviljelystä, karjanhoidosta ja metsätaloudesta.

Suku oli suuri ja serkkuja paljon. Sukulaisten kesken tavattiin usein ja kun naapuritkin olivat suurimmaksi osaksi siirtokarjalaisia, kouluun menoon asti en ollut juuri kuullut muuta puhuttavan kuin Karjalan murretta. Aloittaessani koulun Siurossa kuulin monia itselleni täysin outoja sanoja, kuten valkee (=tuli) ja tumppu (=lapanen). Muistan myös, että ”neulominen” tarkoitti siurolaisten puheessa ompelua langan ja neulan kanssa, kun taas ”kutominen” tarkoitti puikoilla neulomista. Siurossa siis kudottiin tumppuja, kun meillä kotona oli neulottu lapasia.

Edelleen mie ja sie löytyvät puheeseeni helposti, jos puhukumppanikin niitä

käyttää, mutta ei minun karjalanmurteeni ole enää samaa, jota vanhempani ja ennen kaikkea isovanhempani puhuivat. Luulen, että puheeseeni on tarttunut jopa hiukan Tampereen murteen nuottia työvuosien aikana.

Opiskeluihin ja työuralle

Kansakoulun jälkeen siirryin Nokialle yhteiskouluun ja kirjoitin v. 1971 ylioppilaaksi. Lähdin opiskelemaan Helsinkiin Kauppakorkeakouluun, josta valmistuin ekonomiksi v.1975 pääaineena laskentatoimi.

Olin aina ollut kiinnostunut historiasta, ja ekonomitutkinnon jälkeen aloitin opinnot Tampereen yliopistossa pääaineena Suomen historia. Ajattelin silloin, että historiasta voisi tulla minulle elanto ja ammatin. Kävi kuitenkin niin, että työ vei mennessään.

Olin monena kesänä kesätyöissä SOK:n myllyn konttorissa Nokialla ja kun siellä tarvittiin vuodeksi pääkirjanpitäjän sijaista, jään sille tielle. Jatkoin työn ohessa sekä kauppatieteen että historian opintoja ja sain molemmista kandidaatin tutkinnon suoritettua.

SOK Viljanjalostusteollisuudessa taloushallintotehtävissä vierähti seitsemän vuotta, ensin Nokialla, sitten Tampereella. Sen jälkeen vaihdoin pankkiin, silloiseen KOP:iin. Fuusioiden myötä pankin nimi on vaihtunut, nykyinen työnantaja on Nordea Pankki.

Suurimman osan pankkijasta olen ollut Tampereella, tällä hetkellä työskentelen Nordea Pankin Tampereen yritysconttorissa. Nyt on ikää tullut sen verran, että edessä siintelevät kohta eläkevuodet.

Ajokortti käteen ja kulta kainaloon

Samana päivänä kesällä 1970, kun sain käteeni ajokortin, tapasin Kauniasten huvisuulilla keskiviikkotansseista naapurikylän pojan, jonka kanssa on pidetty yhtä siitä lähtien. Ensi juhannuksena tulee häistämekin jo 40 vuotta.

Edwin Naskali kuului samaan siirtokarjalaisyhteisöön kuin minäkin. Hänenkin vanhempansa olivat Pyhäjärveltä, äiti **Elina** Kahvenitsasta ja isä **Emil** Alakylästä. Asumme Siurossa, melko lähellä lapsuusmaisiamme, mutta vanhempamme eivät enää ole elossa.

Edwinillä ja minulla on kaksi lasta. **Liisa**, 25, opiskelee Tampereen teknillisessä yliopistossa, pääaineena on fyysikkaa. **Heikki**,

22, opiskelee Haga-Helia ammattikorkeakoulussa Vierumäellä liikunnanohjaajaksi.

Juuret syvällä Karjalassa

Juureni ovat jo satojen vuosien takaa Karjalassa, suurimmalta osalta Kannaksella, mutta osittain myös Pohjois-Karjalassa, sillä isäni isä Heikki Karttunen oli syntynyt Polvijärvellä.

Vaikka olen syntynyt Länsi-Suomessa ja kävin Kannaksella ensimmäisen kerran vasta lähes nelikymppisenä, olen aina pitänyt itseäni ennen kaikkea karjalaisena. Jollakin tavalla vanhemmat ja suku onnistuivat siirtämään karjalaisuuden eläväksi tunteeksi. Itse en varmaankaan ole onnistunut omien lasteni kanssa yhtä hyvin, mutta toki hekin suvun juuret tietävät.

Karjalasta, Pyhäjärvestä ja Noitermaasta puhuttiin kotona ja suvun kesken paljon. Erityisesti on jäänyt mieleen, että lapsuudessa kesällä heinäpellolla kerrottiin aina tarinoita Karjalasta, tapahtumista ja ihmisistä, myös evakkoajakoja muisteltiin paljon. Sukulaisia oli usein auttamassa ja yleensä juttu kiertyi Karjalaan ja evakkoajakaan.

Joskus mietinkin, että miten ne jutut aina menivät Karjalaan, mutta nyt vanhempana ymmärtää, että eihän silloin vielä ollut kovin kauan siitä, kun sieltä oli jouduttu lähtemään. Kymmenen vuotta taaksepäin ajateltuna ei tunnu paljon mitään, just äskehä se olj...

Kun vuonna 1991 ensimmäisen kerran pääsin käymään Pyhäjärvellä, oli uskottoman suuri elämys nähdä kaikki ne paikat, joista oli niin paljon kuullut puhuttavan. Olen käynyt Pyhäjärvellä sen jälkeen useita kertoja. Kaikki matkat ovat olleet mielenkiintoisia, mutta tuo ensimmäinen matka on edelleen mielestäni yksi elämäni mielenkiintoisimmista ja merkittävimmistä matkoista.

Minulle karjalaisuus on merkinnyt sukuyhteyttä, karjalaisten keskenään tunteen yhteisöllisyyttä, vieraanvaraisuutta, tiettyjä tapoja ja tottumuksia.

Meillä kuten varmasti myös monissa muissakin siirtokarjalaisperheissä, lauantairookaa olivat piirakat sekä uunin jälkilämmössä haudutettu lihapata ja uunipuuro. Ruisleipä oli meillä limppua, ei reikäleipää, lanttukukkoakin leivottiin. Sieniä kerättiin. Palmusununtaina virvottiin, eivätkä

virpojat olleet ”pikkunoi-tia”.

Kiinnostus historiaan

Usein ihminen alkaa kiinnostua juuristaan keski-ikässä, mutta historiasta innostuneena minua on aina kiinnostanut oma ja sukuni historia.

Lapsena selailin usein Pyhäjärven historia -kirjaa ja jo melko nuorena luin sen läpi. Mieheni on insinööri, mutta sen verran humanistia hänessäkin on, että hänkin on aina ollut kiinnostunut lähihistoriasta. Myös hän on lukenut Pyhäjärven historian läpi useaan kertaan.

Matkat Kannakselle ovat aina olleet meille molemmille innostavia ja kiinnostavia. Minusta on tärkeää tietää ja tuntea historiaa, sekä omaa ja sukunsa että maansa historiaa.

Ei Karjala tai karjalaisuus mielestäni ole kuitenkaan yleisesti sen arvokkaampaa tai parempaa kuin joku muu maakunta tai muun heimon heimolaisuus. On rikkaus, että meillä on eri maakuntia, niihin liittyviä piirteitä ja murteita, jokainen saa olla iloinen omastaan.

Nyky-Suomessa ollaan ennen kaikkea suomalaisia ja eurooppalaisia ja hyvä niin. Se osoittaa, että Suomi hoiti sodan jälkeen Karjalan siirtoväen asuttamisen hyvin ja siirtoväki sopeutui uuteen tilanteeseen.

Silti pelkkä sana Karjala tuo heti mieleeni lämpimän tunteen ja tuntuu mukavalta, kun joku kertoo, että hänen sukunsa on Karjalasta ja kysyy, onko minunkin sukuni sieltä. Minun juureni ovat Karjalassa.

Kirstin vanhemmat jatkosodan aikana, kuva vuodelta 1943 tai 1944.

Edwin ja Kirsti Naskali Noitermaan Taipaleen harjulla.

Kirsti tyttärensä Liisan kanssa Noitermaassa Kirstin vanhempien kotimaisemissa vuonna 1999.

Kirsti Naskali hallintoneuvoston kokouksessa 2014.

Rakkaamme
**Liisa Helena
PÄRSSINEN**

o.s. Ala-Kokko

s. 13.4.1930 Kiikka
k. 23.2.2014 Sastamala

*Kiitos äiti hoivasta lapsuuden,
kiitos päivistä nuoruuden.
Rakkaudesta, minkä annoit meille,
ohjasit askeleita hyvän teille.
Annoit eestämme parhaintas,
jää ahkera työsi ohjeeksi meille.*

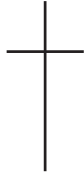
Kiittäen ja kaivaten
**Päivi ja Raimo
Aulis ja Merja
Timo ja Kristiina
Tarja ja Hannu
Pirjo ja Sakari
Merja ja Sauli
Lasse ja Merja
Pasi ja Tarja**

*Heittäkää arkulle hiljaa multaa,
siellä on mummo - siellä on kultaa.*

lastenlapset ja lastenlastenlapset

**sisar ja veli perheineen
sukulaiset ja ystävät**

Siunattu läheisten läsnä ollessa. Lämmin kiitos osanotosta.

Rakkaamme

**Raija
KIIVERI**

s. 24.5.1932 Vpl. Pyhäjärvi
k. 12.3.2014 Kiikka

Kaivaten
**Sisko ja veljet perheineen
Sukulaiset ja ystävät**

*Herra on minun Paimeneni
Ps. 23*

Siunattu läheisten läsnä ollessa. Kiitokset Raijan hyvästä hoidosta Kiikan vanhainkodin henkilökunnalle.

vpl. Pyhäjärvi

Kotisivut:
www.karjalanliitto.fi/
vplpyhajarvisaatio

Kirkonsanoma

Armoilla olemisesta armossa elämiseen

Kaksivuotias Anni halusi syödä keksiä ja pyysi sitä äänekkäästi. Toistuvista pyynnöistä ja nousevasta kiukusta huolimatta äiti ei hellyyttänyt. ”Titten Anni lähtee pois!”, hän ilmoitti, otti mukaan ensimmäisen käteensä osuneen lelun ja laahusti hitain, raskain askelin eteiseen. Pian hän seiso i neuvottomana ulko-oven edessä. Hetken siinä seistään hän purskahti sydäntä särkevään itkuun: ”Anni on ihan yksin. Anni on ihan yksin...” Siinä hän nyyhkytti: pieni tyttö yksin suuressa maailmassa, oman kodin eteisen lattialla. Onneksi hän oli pian valmis tulemaan äidin syliin lohdutettavaksi.

Viime aikoina olen pohdinut ihmisen yksinäisyyttä, etenkin sisäistä kokemusta perimmäisestä yksin olemisesta. Se on eksistentiaalinen kokemus, joka lähe-nee kauhua: olenko yksin maailmassa, tuntee ko kukaan minua oikeasti, onko kukaan minua varten? Hy-lätääkö minut yksinäisyy-

teen, joka ei pääty?

Se ajoittainen kokemus, niin luulen, on yleisinhimilinen. Sen juuri on ehkä syntymisen järjestyttävässä hetkessä – miten kauhistunut mahtaa vastasyntynyt olla! Aivan varmasti yksinäisyyden kauhu liittyy kuolevaisuuteen. Me synnymme ja kuolemme yksin ja siinä välissä koemme monta pientä tai suurta hylkäämistä. Kun kukaan ei viime kädessä hallitse elämää, jokainen on pysyvästi elämän, Jumalan ja toisen ihmisen armoilla. Millaista yksinäisyyttä mahtoi Jeesus kokea kiristorstaina ja pitkäperjantaina? Mitä kaikkea sota on merkinnyt yksinäisyyden kokemukselle? Kun on niin paljon, mistä on pitänyt vaieta, kantaa tuska yksin.

Ei ole helppoa päästää tietoisuuteen omia surujaan ja pelkojaan, saati sisäistä yksinäisyyttään. On mukavampaa napauttaa tv tai tietokone päälle ja antaa viihteen ja tietotulvan viedä

ajatukset muualle. Mutta oman yksinäisyytensä kokemuksen tunnistaminen ja kuulostelu voi olla tärkeä asia. Sehän kertoo paljon ihmisenä olemisesta – paitsi itsestä myös toisesta. Se on ihmisen osa: ikuinen kaipuu yhteyteen. Se kaipuu kurottaa toista ihmistä ja syvimmiltään myös Jumalaa kohti.

Ihminen on hauras ja elämä lyhyt. Minä olen yksin maailmassa, sinä olet yksin maailmassa. Miksi pelaisimme toistemme kanssa kummallisia pelejä tai tuhlausimme päiviamme teeskentelemällä olevamme muita kuin olemme? Kun kohtaamme toisen ihmisen vilpittömänä, ymmärtäen hänen ainutkertaisuuttaan ja haurauttaan, hänen yritystään pärjällä tässä elämässä, tapahtuu jotakin tärkeää. Yhteydessä toiseen yksinäisyys sulaa pois. Armoilla olemisen muuttuu armossa olemiseksi, ja armosta elämiseksi.

HELI PRUUKI

Rovasti Matti Hakkarainen 1.8.1925-22.2.2014

Helsingin Huopalahden seurakunnan kirkkoherrana ennen eläkkeelle siirtymistään toiminut rovasti **Matti Hakkarainen** siunattiin haudan lepoon hänen kotikirkossaan 14.3.2014. Runsa saattojoukko osallistui siunaustilaisuuteen ja muisteli lämmöllä hänen persoonaansa ja elämäntyötään.

Matti Hakkarainen oli syntynyt, käynyt koulunsa ja tehnyt pääosan elämäntyöstään Helsingissä. Hän ei kuitenkaan monien muiden tavoin koskaan kerskunut ”stadilaisuudellaan”, vaan hän kykeni ja halusi arvostaa elämänsä muitakin tärkeitä kiinnekohtia, joista yksi oli Vpl. Pyhäjärvi.

Matin isä oli tullivartija **Ilmari Hakkarainen**, jonka sukujuuret ulottuvat Savoon ja Karjalaan. Hänen äitinsä oli **Selma Toiviainen** Vpl. Pyhäjärven Kostermaasta, ja hänen veljensä **Vilho** ja **Onni Toiviainen** olivat siis Matin enoja. Vilho Toiviainen oli jo ennen sotia keskeinen vaikuttaja Vpl. Pyhäjärvellä, ja sotien jälkeen hän jatkoi huolenpitoaan pyhäjärveläisyydestä, kuten kaikki kotipitäjämme historiaan vähänkin tutustuneet tietävät.

Matin lapsuusvuosiin jäivät lähtemättömät jälkensä kesät Kostermaassa Pyhäjärven rannalla. Matti Hakkarainen tuli ylioppilaaksi Helsingin Normaaliyhteisöä 1945, jota ennen hän ehti osallistua JR 7:ssä jatkosotaan, jossa hän haavoittui Vuosalmella 3.8.1944. Kirjoittaututtuaan Helsingin Yliopiston teologiseen tiedekuntaan hän valmistui teologian kandidaatiksi 1951, ja seuraava-

na vuonna hänet vihittiin papiksi Tampereella.

Lyhyeen muistikirjoitukseen ei mahdu kuin murusia Matti Hakkaraisen pitkästä, urauurtavasta ja monipuolisesta elämäntyöstä.

Hän toimi aluksi pari vuotta nuorisopappina Helsingissä, josta hän siirtyi vastaaviin tehtäviin Keski-Suomeen, Äänekoskelle ja Jyväskylään. Sieltä hänet kutsuttiin Helsingin Vanhankirkon viralliseksi apulaiseksi, ja vuosina 1963-1971 hän toimi Helsingin evlut. seurakuntien yhteisen nuorisotyön johtajana.

Vuonna 1971 hänet valittiin Helsingin Huopalahden kirkkoherraksi, josta virasta hän jäi eläkkeelle yli kahdenkymmen vuoden palvelun jälkeen 1992. Vielä senkin jälkeen hänessä riitti virtaa papintehtäviin, joita hän hoiti usean vuoden ajan merimies- ja turistipappina Kyproksella.

Nuorisopappina Matti Hakkarainen avasi uusia uria Helsingin seurakuntien nuorisotyölle, ja Huopalahden seurakunnan kirkkoherrana hän perusti uusia työtuotoja ja loi seurakunnalle hyvän maineen laajalti yli sen omien rajojen.

Matin ansiota oli, että Huopalahden kodikasta puukirkkoa ei purettu, vaan saneerattiin ja laajennettiin hänen ideoidensa mukaan monipuolisesti toimivaksi seurakunnalliseksi tilaksi. 26.11.1989 hänen kirkossa pidettiin pyhäjärveläisten järjestämänä Talvisodan syttymisen 50-vuotismuistotilaisuus, joka kokosi kirkon ääriään myöten täyteen muitakin kuin pyhäjärveläisiä. Unohtumattoman vaikutuksen teki tuolloin rovasti **Kaarle Vi-**

kan johtama haastattelu, jossa esiintyivät mm. **Nes-tori Kaasalainen, Heikki Karttunen** ja monet muut veteraanit, joihin kuului myös Matti Hakkarainen.

Suurelle yleisölle Matti Hakkarainen tuli tunnetuksi televisiopappina. Hänen juontamia ohjelmia olivat ”Kodin ilta” (1962-1966) sekä ”Lähimmäinen” (1966-1970), jotka saavuttivat huippulukemia katsojamäärissä.

Näissä suorissa lähetyksissä Matti Hakkarainen toimi niin taitavana juontajana, että hänen suorituksensa ei tänäkään päivänä kalpenisi vastaavien ohjelmien rinnalla.

Toinen alue, jolla Matti Hakkarainen saavutti runsaasti lukijoita, oli pakinoiden kirjoittaminen lehtiin. Jo Vanhankirkon pappina ollessaan hän piti Kirkko & Kaupunki-lehdessä palsta ”Puukirkon pappi”, mitä hän saattoi nimimerkkiä vaihtamatta jatkaa Huopalahden kirkkoherrana.

Kirjoittamista hän jatkoi aivan viime vuosiin saakka. Sotakokemuksistaan hän toimitti ja kirjoitti kirjan ”Kenraalin perintö” (2007) jalkaväenkenraali **Adolf Ehrnroothin** muistolle. Ehrnrooth oli toiminut everstiluutnanttina JR7:n komentajana. Isänmaallisuus pysyi Matti Hakkaraisen sydämessä vahvana koko hänen elämänsä ajan.

Matti Hakkaraisella harvinaisen hyvä taito puhua ja kirjoittaa yksinkertaisella ja ymmärrettävällä tavalla kuulijoilleen ja lukijoilleen. Yksinkertaisuus ei hänen kohdallaan merkinnyt pinnallisuutta, vaan hän piti aina kiinni kristillisen uskon keskeisestä sanomasta.

Eläkevuosinaan Matti Hakkarainen teki kaksi kertaa matkan lapsuutensa kesien rakkaille rannoille Kostermaahan. 1930-luvun lämpimät kesät jäivät pysyvästi hänen mieleensä. Vielä vanhuudessaakin hän muisteli, kuinka he lapsena kilpailivat siitä, kuka kävi useimman kerran uimassa päivän aikana. Laskentaperusteena oli, että uintiker-tojen välissä uimahousujen piti kuivua.

Hän kirjoitti toisesta matkastaan Karjalaan kesällä 2008 seuraavasti: ”Mum-molan kaikki rakennukset oli hävitetty, mutta paikalle on muodostunut kaunis iso hautakumpu, joka rupe si mielikuvissamme elämään. Rakennukset kohosivat entisten kaltaisina, puutarha viheriöi ja rakkaat ihmiset nousivat kuin kuolleista. Itse uimaranta on yhtä kaunis ja hyvä kuin lapsina ollessamme.”

Matti Hakkarasta, kirkkonsa uskollista palvelijaa muistavat lämpimin ajatuksin hänen omaistensa rinnalla monet nuoremmat työtoverit, niiden joukossa allekirjoittanut.

JUHANI FORSBERG

Rakas Äiti, Mummo ja Isomummo

**Aura Maria
SAARINEN**

o.s. Pärssinen

s. 17.7.1921 Pyhäjärvi Vpl
k. 3.3.2014 Rautjärvi

*Enkeli vuoteen vierellä kulki,
Äidin silmät hiljaa sulki.
Nyt aurinko kirkas ja lämpöinen
on paistava Äidille ikuinen.*

Kiittäen ja kaivaten
**Mirja ja Pekka
Riikka ja Jani perh.
Jenni ja Okko perh.
Valma-sisar
Muut sukulaiset ja ystävät**

Rakkaamme on siunattu 29.3.2014 läheisten läsnäollessa. Lämmin kiitos osanotosta.

Rakkaamme
**Veikko Simo Juhani
NASKALI**

s. 30.10.1949 Karkku
k. 13.2.2014 Sastamala

Rakkaudella muistaen
**Nina, Osmo ja Oskar
Ville ja Emma
Rauni**

**Anni perheineen
Muut sukulaiset ja ystävät**

*Kaikk' on niin hiljaa mun ympärilläin,
kaikk' on niin hellää ja hyvää.
Kukat suuret mun aukeavat sydämessäin,
ja tuoksuvat rauhaa syvää.*

- Eino Leino

Siunaus toimitettu Karkun kirkossa 15.3.2014 läheisten läsnä ollessa. Lämmin kiitos osanotosta.

Merkkipäiviä

Pekka Laulajainen täyttää 80 vuotta 21.4.2014. Pekka syntyi Vpl:n Pyhäjärvellä Salitsanrannan kylässä.

Talvisodan jaloista hän äitinsä ja veljiensä kanssa asettui ensin Alavudelle, sieltä Alajärvelle ja jatkosodan aikana meni perhe takaisin kotinsa Pyhäjärvelle.

Kotona ollessa saavutti suruviesti perheen: isä oli haavoittunut vaikeasti ja kuoli leikkauspöydälle sairaalaan.

Jatkosodan edetessä tuli jälleen määräys lähteä kodista. Nyt perheen määränä oli Keski-Suomessa Korpilahden pitäjässä. Keski-Suomessa Pekka kävi koulunsa ja niiden jälkeen hän pyrki ja pääsi opiskelemaan Rauman Seminaariin. Neljän opiskeluvuoden jälkeen hän valmistui opettajaksi. Raumalta oli löytynyt myös tyttö vaimoksi. Muutaman paikkakunnan jälkeen kotipaikkasi tuli Laitila, missä hän perheineen on asunut vuodesta 1965 lähtien.

Pekan vuosin Laitilassa on sisältynyt opettajan työn lisäksi monia erilaisia asioita: seurakunta, kunnallispo-

liittikka, musiikki, sekä mökin että oman kodin rakentaminen.

Viisi vuotta Itä-Afrikassa Kenian ja Tansanian suomalaisen koulun opettajana oli varsin mieleenpainuva aika, mikä antoi uutta näkökulmaa elämään täällä kotimaassa. Sinne jäi myös afrikkalaisten ystävien joukko, joiden kanssa hän pitää edelleen yhteyttä ja onpa hän käynyt heitä siellä tapaamassakin.

Nuorekkaalle syntymäpäiväsankarille toivottavat onnea ja Jumalan siunausta vaimo, neljä lasta puolisoineen, yhdeksän lastenlasta sekä pikkuinen lapsenlapsenlapsi.

Juhani ja Ruut Laulajaisen nuorempi tytär, **Pauliina**, vihittiin joulun alla avioliittoon **Juho Laulajaisen** kanssa. Iloisen Juho-sulhon sukujuuret johtavat Metsäpirttiin (kuva).

Pauliinan vanhempi sisar, **Eveliina** ja hänen miehensä **Landry Kottia** saivat esikoisensa alkuvuodesta. Nimeksi tuli **Noémie Eeva Sophia**, nuori perhe asuu Ranskassa.

Juhanin vanhemmat Pekka ja Raija ovat nyt siis isoäijä ja isomummi.

Heidän vanhemman tyttärensä, Jaanan, ja Jarmo Ketojan poika **Jaakko** sai hiljattain käteensä lääkärin paperit Tampereen Yliopistosta.

Pekan vanhemmat ovat Arvi ja Ida Laulajainen Salitsanrannalta.

Pauliina ja Juho Laulajainen.

Noémie Eeva Sophia.

Pyhäjärvi-lehti julkaisee

joka numerossa tietoa
perhetapahtumista, kuten merkkipäivistä,
edесmenneistä ja valmistuneista.
Muistathan kuitenkin aina kysyä
asianosaisilta luvan tietojen julkaisuun.

Merkkipäiviä

Huhtikuun 8. päivä 2014 täytti jyvaskyläläinen **Antti Albert Kaksonen** 90 vuotta. Antti on lähtöisin Viipurinlinnän Pyhäjärven Yläjärveltä. Nuoruutensa hän vietti Karjalan Kannaksella asuen synnyinseudullaan sekä Viipurissa.

Jatkosodan aikana Antti palveli ”Kolmen Kannaksen Koukkaajissa” 8. Divisioonan kuuluneessa JR 45:ssä taistellen Syvärillä.

Tämä iloinen karjalaismies on toiminut muun muassa Suomen uimahypypääjäjoukkueen päävalmentajana. Elämäntyönsä Antti on tehnyt Valmetin Rautpohjan tehtaalla Jyväskylässä.

Antti on kautta elämänsä auttanut sekä pitänyt hyvää

huolta sukulaisistaan ja ystäväistään, auttanut ihmisiä ympärillään niin rakennus- kuin puutarha-asioissa.

Antti viettää merkkipäiväänsä lähipiirissään.

Paljon onnea Antille toivottavat sukulaiset sekä ystävät.

Pyhäjärvi-lehti on kuin kirje kotoa

Kun luen Vpl. Pyhäjärvi-lehteä, tuntuu kuin lukisin ”kirjettä kotoa”. Viime lehdessä sain kertoa omaa tarinaani, ja haluaisin, että tämä juttuni olisi muillekin rohkaisu kertoa omasta elämästään tässä meidän kaikkien pyhäjärveläisten lehdessä. Ottakaa rohkeasti yhteyttä lehden toimitukseen.

Tämä oman elämänsä jakaminen toisten karjalaisten kanssa yhdistäisi meitä entistä enemmän kiinnostumaan juuristamme, sillä nehan ovat meille tärkein asia, elikä mistä olemme lähtöisin, sellaisia olemme. Iloinemme ja suruinemme.

Olkoot enkelit läsnä meidän kaikkien pyhäjärvesten elämässä kaikkialla maailman turuilla.

Nähdään Ikaalisissa kesäjuhilla!

ANNIKKI LINDGREN

Karjalaisia pääsiäisperinteitä: Isännälle ikravatsa, emännälle perä leveä

Ortodokseille laskiainen merkitsee paaston alkamisesta. Karjalassa paasto alkoi sunnuntaista. Sitä edelsivät kolme valmistusviikkoa; viikkoa ennen on lihapyhä-lasku, jolloin liharuoka poistetaan ruokavaliosta ja laskiaissunnuntaina on maistopyhä-lasku, jolloin vastavasti maito, voi ja munat poistetaan ruokavaliosta. Paasto jatkui seitsemän viikkoa. Se huipentui piinaviikkoon ja pitkäänperjantaihin.

Palmusunnuntai oli Karjalassa nimeltään virposunnuntai. Lapset keräsivät pajunoksia ja koristelivat niitä. Varhain palmusunnuntaiamuna perheenäiti virpoi lapset ja karjan, siis ne, joiden kasvua toivottiin. Isäntä virpoi hevoset. Lapset lähtivät aamulla virpomaan kummia, sukulaisia ja naapureita.

Karjalaiselle virpomiselle on ominaista runsaat ja hauskat virpomisluvut. Muita olennaisia piirteitä ovat virpovitsan luovuttaminen virvotulle ja tämän maksama palkka. Palkka haettiin pääsiäislauantaina.

Pääsiäinen on ortodokseille kirkkovuoden suurin juhla. Luterilaisillekin se on vakava juhla. Hiljainen viikko vietettiin ahtisaarnoja

kuunnellen ja kiirastorstaina käytiin ehtoollisella. Pitkänäperjantaina käytiin vain kirkossa. Kylässä käynti oli lapsillakin ehdottomasti kielletty.

Pääsiäismämmi oli varsin nuori tulokas Karjalassa. Se yleistyi 1920- ja 1930-luvulla. Kananmunia värjättiin sipulinkuorilla ja kreppipaperilla. Ortodoksit nauttivat pääsiäisenä paaston päättyessä pääsiäisleipää eli kulitsaa, pashaa ja babaa. Noita-perinne on vanha länsisuomalainen pakanallinen perinne, joka liittyy pääsiäiseen.

Toisen maailmansodan jälkeen tynkä-Suomeen siijoitetun karjalaisväestön mukana tullut virpomisperinne sekoittui läntisen truliperinteen kanssa. Sen seurauksena syntyi nykyinen lasten harjoittama tapa kulkea ovelta ovelle virpomassa pääsiäislauantaina noidiksi pukeutuneena.

Lähde: Karjala tutuksi, Karjalan Liitto ry.

Virpoluvuissa esiintyy onnentoivotuksia, palkanpyytelyä ja leikkilisiä jopa pelottaviakin uhkailuja. Jos sanat ”Luppaan, luppaan, luppaan!” viipyivät, virpoja alkoi leikkilisesti uhkailla huonolla onnella ja muilla

vastoinkäymisillä. Esim. ”Jos et luppa murinaa, ni haukka syöp siu kannais!” Toisinaan uhkaus saattoi olla hyvinkin pelottava, tunteisiin vetoava, palkitseva tai tuhoava kuten seuraava: ”Jos olet hyvä emäntä, nuku villavuotehella. Jos olet paha emäntä, nuku kivirauniossa!”

Lukuja käytettiin muihin onnentoivotuksiin. Kun nutto pellolla saatiin loppuun, huudettiin pellonpäästä talonväelle:

Hoi hoi, pelto loppu! Isännäl iso maha, emännäl paksu perä, talol paljo tavaraa!

Palkanpyytely kuului tietysti myös lukuihin:

Voilusikka lehmästäis, muna kanastais, pannukaakku taikinastais, markka kukkarostais!

Luppaatkos munan, luppaatkos munan, luppaatkos munan!

Onnentoivotukset kuuluivat tietysti asiaan:

Virvon varvon tuoreeks terveeks, tulevaks vuuveks! Kui monta urpaa nii monta uuhta, kui monta varpaa nii monta vasikkaa, kui monta oksaa nii monta orhiä, kui monta lehteä nii monta lehmää, kui monta latvaa nii monta lammasta.

Uhkailukin luettiin: Jos et luppaa munnaa, ni haukka syöp siu kannais! Terveyttä toivoteltiin: Virvon varvon vitsasella tuoreeks terveeks, tulevaks vuuveks! Isännälle ikää pitkää, emännälle perä leveää! Virpomaluvut sisälsivät lisäksi erinäisiä toivotuksia: Virvon varvon vitsasellarikkaaks, rakkaaks, ison talon isännäks. Viikoksi velkaa, vuuveksi vappaata, sinulle vitsa, minulle palkka, annatko munan vai markan! Kiltiksi pienet püimäsuut! Mie se virvon viisahasti taputtelen taitavasti rikkahaksi rakkahaksi, ison talon isännäksi, viien piian pitäjäksi, neljän lehmän kaitsijaksi! Isännälle ikravatsa, emännälle perä leveä, veikolle hyvä hevonen, tyttäreille punaiset posket! Virpoi varpoi tuoreeks terveeks, muna kanastais, kaakku taikinastais, voilusikka lehmästäis, viinapullo pannustais. Mie se virvon viina iest, muna iest muksuttelen, raha iest rapsuttelen!

Lähde: Karjala tutuksi, Karjalan Liitto ry.

Pärssisten pilkkimatalla saatiin vähän kaloja, mutta muuten reissu oli antoisa

Pärssisten pilkkimatka Karjalaan reissattiin 15.-17.3.2014. Matkan järjestäjä oli Pärssisten Sukuseura ry ja kuljetuksesta huolehti Tilausliikenne H. Putus Oy. Majoituksessa oltiin Musakan Lomarannassa Pyhäjärvellä ja matkassa oli 21 henkeä.

15.3.2014 lumi- ja vesikeli

Matka alkoi Riihikoskelta jatkuen Lauttakylän, Kangasalan, Lahden ja Heinolan kautta Viipuriin ja edelleen Pyhäjärvelle.

Tällä kertaa oli muutamia henkilöitä mukana, jotka olivat ensimmäistä kertaa Karjalassa. **Seija Pärssinen** jakoi bussissa valuttakurssipaperin. Vaihtomahdollisuudet ennen rajaa Rajahovissa ja Wiipurin Veikoissa rajan jälkeen.

Rajahovissa kävimme syömässä ja täytimme tullipaperin. Noin 40 minuutin tullimuodollisuuksien jälkeen saavuimme Venäjälle. Kelloja siirrettiin kaksi tuntia eteenpäin ja kävimme ostoksella Wiipurin Veikoissa.

Musakan Lomarannassa olimme iltakahdeksan maissa ja totesimme rannassa olevan noin 15 metriä leveän railon ja lunta tuli kuin turkin hihasta. Ruokailun jälkeen lauloimme Karjalaisten laulun. Sitten olimmekin pitkän matkan jälkeen valmiita menemään nukkumaan, että olemme virkeitä seuraavana aamuna.

16.3.2014 lunta sataa edelleen, lämpötila -3

Aamiaisen jälkeen lähdimme matkaan. Sankarivainajien muistomerkillä **Antero Pärssinen** laski kukat ja pidettiin hiljainen hetki kaatuneitten muistoksi.

Sitten bussilla kohti Lahnavalkamaa ja Keljaa. Pyörsimme Lankisen mäen kaupan edessä ja todettiin Haposen talon olevan edelleen uusien rakennusten puristuksessa. Anteron ja Anjan kotitalokin on edelleen pystyssä. Keljan lahden jää todettiin niin epävarmaksi, ettei sinne ollut turvallista mennä pilkkille.

Niinpä **Erkki**, **Leo** ja **Olavi Pärssinen** ja **Lasse Kaikkonen** lähtivät **Antti Musakan** autolla Kuopalamelle pilkkille. Kuopalammen löytymisessä oli ongelmia, kun maisemat olivat 20 senttiä paksun uuden lumikerroksen peitossa. Lopulta he päätyivät sinne, kalaakin tuli, mutta niukasti, eli yhteensä 11 ahventa. Jäät olivat sielläkin niin heikot, ettei sinne koko porukan kannattanut mennä.

Kun Laatokka lainehti ja Pyhäjärvestä on iso railo,

on pilkkiminen mahdollista. Oli keksittävä muuta ohjelmaa.

Palasimme Pyhäjärven keskustaan, mistä kävelimme Taubilan kartanon maille maisemia katsomaan ja ostimme keskustan kaupoista kuka mitäkin. Seuraavaksi siirryimme lahjoitusmaatalonpoikien muistomerkkiä katsomaan ja valokuvaamaan.

Iltapäivällä Käkisalmen porukka lähti Antin autolla tutustumaan Ylä- ja Alapuustiin, jos vaikka löytäisimme kotipaikat. Erkki ja Olavi Pärssisen vanhempien koti oli vielä pystyssä Yläpuustissa, mutta ei enää montaa vuotta, sillä siellä ei enää asunut ketään. Pääsimme kyllä sisälle katsomaan paikkoja.

Aimo Pärssisen syntymäkodin kivijalkoja ei löydetty, samoin Alapuustista Seija Pärssisen äidin syntymäkotia ja Lasse Kaikkosen mummon kotia ei löydetty. Maisemat ovat muuttuneet ja rakennuksia on tullut lisää.

Pienen huilin jälkeen oli jälleen ruokailu, sitten saunominen ja illan vietto: yhteislaulua, Lassen narutempu, Juhan sormitemppuja ja Seija lauloi kaikki Suomen kaupungit hoi laari laa-sävelmällä. Kello näytti puolta yötä, kun menimme nukkumaan.

17.3.2014 aurinkoinen pakkaspäivä -8

Aamiaisen jälkeen lähdimme Antti Musakan opastuksella Keljaan Lankisen mäelle. Kauppa oli kiinni, mutta Salitsan rannan kauppasa käynti onnistui.

Matka jatkui Sortanlahteen. Laatokka humisi äännekkäästi, kuin meren rannalla olisi. Avoimessa, polviin asti ulottuvassa rantavedessä yksi paikallinen kalastaja kahlasi vedellen verkkoa.

Jatkoimme Vuohensalon ja Pörtsykan kautta Käkisalmeen. Antti kertoi kaupungista kierroksen aikana.

Luterilaisen kirkon vieressä olevalla sankarivainajien muistomerkillä Aimo Pärssinen piti pienen puheen ja Seija Pärssinen laski kukat. Pidettiin hiljainen hetki.

Kävimme tutustumassa Käkisalmen torielämään. Näin talvella siellä on aika hiljaista, muita suomalaisia ei näkynyt kuin meidän porukka.

Käkisalmen linna oli seuraava kohde, siellä Käkisäätiön edustajat Aimo Pärssinen ja **Liisa Vehkasalo** luovuttivat Käkisalmen luterilaisen kirkon piirustukset museolle. Ne otti vastaan museon johtaja **Maria Lihaja**, joka antoi Käkisäätiölle linna-aiheisen

tuohitaulun. Tilaisuudessa käväisi myös Priozerskin kaupungin apulaisjohtaja ja linnan ympäristöä viime kesänä rakentanut paikallinen puistoyrittäjä.

Museon johtaja Maria Lihaja sai ryhmältämme syntymäpäiväkukat ja kertoi museon laajoista kehittämissuunnitelmista, joiden rahoitus on avoin. Maria viittasi rahoituksesta puhuessaan Shotsin olympialaisten mittaviin kuluihin. Tilaisuuden tulkauksen hoiti Antti Musakka.

Leivoskahvien jälkeen ryhmämme siirtyi tutustumaan museon vakionaäytelyä amanuenssi **Valentina Golenkovan** opastamana.

Majapaikkaan päästyämme oli jälleen erinomainen tilaisuus kuvata kauniita talvisia maisemia auringon laskeissa Pyhäjärven asemanseudun ylle. Ruokailun ja saunomisen jälkeen vietimme iltaa yhdessä.

Seija jakoi palkinnot pilkkijöille: 1. Lasse 5 ahventa, 1. Leo 5 ahventa, 3. Olavi yksi ahven ja 4. Erkki yksi nykäys.

Eli kaikki saivat jotain, ainakin palkinnon. Iltaa jatkettiin karaokea laulaen ja tanssien.

18.3.2014 aurinkoinen pakkaspäivä -12

Aamiaisen jälkeen oli kotiin lähtö. Antti otti kaikkien kameroille yhteiskuvat porukasta. **Yrjö Kaasalainen** ja **Antti Musakka** kävivät tervehtimässä Pyhäjärven kunnanjohtaja **Nikolai Pabinia**.

Käkisalmen kirkon piirustukset luovutettiin linnamuseolla vierailun yhteydessä.

Kiviniemessä oli kuvaus- ja kaupassakäyntitauko.

Viipurissa kävimme pelilavakaupassa ja kauppahallissa. Venäjän tullin jälkeen piti vielä tehdä viimeiset ostokset taxfree kaupasta. Rajahovissa kävimme syömässä.

Matka oli erittäin onnistunut, ensi vuonna uudelleen, jos sitten päästäisiin vaikka pilkkille, mikä oli tänä vuonna matkan tarkoitus.

SEIJA PÄRSSINEN
Heinola

Matkalaiset piipahtivat myös Pyhäjärven rautatieasemalla.

Laatokka on lainehtinut koko talven vapaana. Maaliskuinen näkymä Sortanlahdesta.

Suvannon seudun sukututkimuspiiri kokoontui

Suvannon sukututkijat tapasivat Karjalatalolla lauantaina 5. huhtikuuta, tilaisuuden vetovuorossa olivat rautulaiset.

Heikki Malkamäki esitteli Raudun pitäjän erinomaisten nettisivuston www.rautu.fi. Sivustolta löytää historiikirjoja, asutustietoja, ajankohtaista asiaa ja paljon muuta. Tähän ehkä Suomen parhaimpaan sivustoon kannattaa tutustua.

Sukututkija tietoverkoissa nyt ja tulevaisuudessa -aihetta valotti **Harri Lai-**ne. Paikallaolijat saivat erinomaisten katsauksen tietoverkkojen käytön mahdollisuuksista, ominaisuuksis-

ta, tulevaisuuden kehityssuunnista sekä myös vaaranpaikoista.

Kolmantena aiheena oli Raudun pitäjän ensimmäinen kyläkirjahanke, jossa tartutaan Vehmaisten ja Haukkalan kylien olosuhteisiin. Keskusteluissa todettiin, että varhaisemmat kirjojen tekijät ovat olleet huomattavasti paremmissa asemassa, elossa ja haastateltavana on ollut enemmän ennen sotia paikalla kylissä asuneita.

Turhaa kirjoittaminen ei nytkään ole, tulevat sukupolvet saavat kiinnekohtia havahtuessaan ja alkaessaan omien esivanhempiensa selvittelyä.

Tilaisuudessa jatkettiin myös kylien esittelyä. **Ilmi Pesonen** tarkasteli aivan rajan pinnassa sijainnutta Sirkiänsaarta.

Seuraavan kerran kokoonnutaan 20.9. Karjalatalolla, tällöin vetovuorossa ovat metsäpirttiläiset.

ESKO SIMONEN

Rautulaisten isännöimään sukututkimuspiirin kokoukseen osallistuivat mm. pyhäjärveläisjuurinen Keijo Tikka sekä Aini Kokko ja Raimo Tuimala, joka on rautulaissakkolalainen juuriltaan. Kuva: Kaarina Pärssinen.

Vammalan Karjalaseuran kuulumisia

Seuramme aloitti uuden vuoden edelleen **Pertti Hakasen** johdossa.

Lempirunojen parissa vietettiin vuoden ensimmäinen tarinailta tammikuun lopussa, **Eila Mäkinen** ja **Merja Ylitalo** lukivat omia koskettavia runoja elämästään, muut lukivat itselleen tärkeiksi tulleita lempirunoja. Runoilta sai kovasti suosiota, joten päätettiin uusia tapahtuma joskus tulevaisuudessa.

Seuramme on tehnyt yhteistyötä Sylvään yläasteen kanssa piirakanteen opetuksen merkeissä jo usean vuoden ajan, ja helmikuussa päästiin taas kahtena päivänä opettamaan 8-luokkalaista tekemään näitä karjalaisia herkkuja. Kotitalousopettajat ovat **Johanna Pitkäkoski, Susanna Rantanen** ja **Leena Laurila**.

Kotitalous on 8-luokkalaisille valinnainen aine. Sylvällä on kolme kotitalousluokkaa ja keskimäärin 12 oppilasta oli luokassa, sekä poikia että tyttöjä, ehkä tyttöjä enemmän. Oppilaat olivat yhtä innokkaita opettelemaan pulikoimista ja rypyttämistä kuin me olimme opettamaan.

Muutamilla oppilailla on karjalaiset juuret, ja jotkut olivat mummonsensa kanssa piirakoita leiponeetkin. Kaikenmalliset piirakat olivat suussasulavia ja maisuivat tekijöille erittäin hyvin.

Saimme osallistua myös kouluruokailuun, ja kaikki yhdessä todettiin ruoka erittäin hyväksi. Sattui olemaan ystävänpäivä ja siksi pihvit olivat sydämen muotoisia.

Seurastamme olivat piirakanteen opettamassa 14.2. **Helga Mäkelä, Katri Pajunen** ja **Irja Kärki**, ja 19.2. **Mervi Heino, Helga Mäkelä** ja **Kaarina Syrjänen**. Mervi opetti uutta tekniikkaa, miten pastakoneella tehdään piirakankuoria.

Oli tosi hienoa olla näiden ihanien Sylvään nuorten ja innostavien opettajien

en kanssa kahtena päivänä.

Tämän vuoden ensimmäinen retkikohde oli Helsinki ja Eduskuntatalo. Puhheenjohtajamme **Pertti Hakanen** oli hoitanut järjestelyt siellä Helsingissä.

Niinpä kävimme 14.03. 2014 aika isolla joukolla pääkaupungissa. Menimme ensin Karjalataloon, missä oli meille lounas katettuna. Karjalatalon Karelia-ravintolaa isännöi ravintoloitsija **Pekka Pärssinen**. Hän on kotoisin Punkalaitumelta ja opiskellut Vammalan Ammattikoulussa kokiksi ja hankkinut sen jälkeen runsaasti muuta alan koulutusta.

Lounaan jälkeen meille esiteltiin Karjalataloa, sen useita saleja ja kirjastoa. Ostoksille oli myös aikaa. Karjalatalossa olisimme viipyneet pitempäänkin, mutta meidän piti olla täsmällisesti klo 12.00 eduskuntatalossa.

Eduskuntataloon ei menäkään kuin hollitupaan, vaan vahtimestarit ottivat meidät vastaan, mentiin turvatarkastuksen läpi kuin lentokoneeseen, ja lasiseinän takana meitä sitten odottelikin kansanedustaja **Antti Kaikkonen** avustajansa kanssa.

Antti Kaikkonen on Karjalaliiton liittovaltuuston varapuheenjohtaja. Hänen sukujuurensa ovat myös Karjalassa ja Pyhäjärvellä Konnitsassa. Hän esitteli meille Eduskuntataloa ja mitä missäkin tiloissa tehdään. Olimme myös istuntosalin parvella, ja seurasimme perjantain pikaista täysistuntoa.

Täällä parvella kävi meitä tervehtimässä myös sasmatalalainen kansanedustaja **Arto Satonen**.

Edustaja **Antti Kaikkonen** tarjosi meille ennen lähtöämme kahvit, ja **Pertti Hakanen** antoi hänelle ”Tyrvään tuliaisit”: ruisleivän ja kutunjuuston.

IRJA KÄRKI
Vammalan Karjalaseura

Eduskuntatalon rappusilla Vammalan Karjalaseuran retkiväkeä, isäntänä toiminut **Antti Kaikkonen** kanssaan.

Karjalatalolla aterioitiin, ravintoloitsija **Pekka Pärssinen** ja ruokailijoita. Saimme myös muutenkin tutustua Karjalataloon.

Sylvään koululla **Katri Pajunen** ja **Helga Mäkelä** seurastamme ja kotitalousopettajat **Johanna Pitkäkoski** ja **Susanna Rantanen**. Opettaja **Leena Laurila** oli jo ehtinyt luokkaansa.

Kauppateiden opiskelijan terveisiä Pohjois-Ranskasta

Olen ollut nyt reilun kahden kuukauden verran Erasmus-vaihdossa Lilles-
sä IESEG School of Managementissa. IESEG on Université Catholique de Lillen alainen kauppatieteellinen yliopisto.

Lille on Ranskan kymmenenneksi suurin kaupunki ja sijaitsee maan pohjoisosissa, aivan Belgian rajalla.

Lyhyiden välimatkojen ansiosta olemmekin ehtineet itse Lillen lisäksi tutustua jo Lontooseen, Brysseliin, Bruggeen (UNESCO maailmanperintökohde-
kaupunki Belgiassa) sekä tietenkin rakkauden kaupunkiin, Pariisiin.

Lille itsessään on noin 200 000 asukkaan kaupunki, ja täällä toimivien kuuden yliopiston vuoksi väestö koostuu pääasiassa opiskelijoista.

Tähän asti vaihto-opilaan elämä on sujunut hyvin ja kielitaitoa on todella

päässyt treenaamaan käytännössä. Paikalliset eivät usein puhu englantia ollenkaan, joten monissa käytännön asioissa, kuten sähkö- ja puhelinliittymän hankkimisessa, on saanut laittaa omat taitonsa todelliseen tulikokeeseen. Kaikesta on kuitenkin selvitty kunnialla!

Opintoni ovat koostuneet lähinnä markkinoinnista ja tietotekniikasta, kuten Vaasan yliopistossakin.

Mielenkiintoisin kurssi tähän asti on ollut Intercultural Communication, missä pureuduttiin kulttuurien välisen viestinnän erikoisuuksiin ja kulttuurieroihin noin muutenkin. Ranskassa esimerkiksi on tapana tervehtiä ihmisiä vain kerran päivässä – kun heidät tapaa ensimmäisen kerran – ja myöhemmin kohdatessa ei enää tervehditä, sillä se osoittaisi, ettei tervehtijä muista nähneensä tervehdittävää jo aiemmin samana päivänä. Suomalaisen mielestä taas tuntuu tyykeältä kävellä ohi huomioimatta toista. Usein myös aamulla kätellään kaikki kollegat läpi ennen töiden aloittamista.

Kiinassa lasketaan sormilla aivan eri tavalla, esimerkiksi nyrkkiin puristettu käsi tarkoittaa kymmentä. Tällaisia pieniä eroja löytyy vaikka millä mitalla, eikä aina voi olla varma, mitä mikään ele tarkoittaa.

Aikakäsitys on täällä tosiaankin erilainen kuin Suomessa. Yliopistolla toimii International Club, joka järjestää erilaisia retkiä vaihto-oppilaille, ja tähän mennessä ennätys on ollut lähteä matkaan vain 20 minuuttia ilmoitettua myöhemmin...

Luennot alkavat täällä aamuisin 8.30, mutta ei ole tavatonta, että kaikki osallistujat ovat paikalla vasta 9.30 mennessä. Näin suomalaisena tämä on jokseenkin turhauttava tapa, mutta onpahan ainakin oppinut ettei itse kannata yrittää olla kovin ajoissa. Toivottavasti tähän ei totu liiaksi, ettei Vaasassa sitten ole koko aikaa myöhässä!

Nyt täällä alkaa olla jo keväiset ilmat, päivisin on usein +15 astetta tai enemmän. Lunta en ehtinyt tänä talvena juurikaan nähdä, mutta kesän alkaminen maaliskuussa on kompensoinut sitä menetystä aika mukavasti!

Koulu loppuu täällä jo huhtikuun puolella, eli toukokuussa on aikaa nauttia lämmöstä ja matkustella!

HEIDI TOMPERI
kauppateiden
opiskelija
Vaasan yliopisto

Bruggen sammakko, joka muuttuu 10 000 suudelman jälkeen prinssiksi....

Sukujuuret Jaamassa

Heidi Tomperin isoisovanhemmat olivat molemmat Vpl Pyhäjärven Jaaman kylältä:
Martti Martinpoika Tomperi,
s. 8.5.1870, k. 30.10.1937 tai 1938
(vuosiluvusta kaksi tietoa)

Katri Matintytär Tomperi, o.s. Savolainen
Talon nimestä ei ole muuta tietoa, kuin että sitä sanottiin ”Jukan Martin taloksi”.

Isoisä, edellisten nuorin poika oli:

Pentti Tomperi
s. Vpl. Pyhäjärvellä 12.2.1918, k. 7.2.1979 Nokialla.
Asui ja kävi koulunsa Pyhäjärvellä ja isoisoisä Martti jätti ennen kuolemaansa kotitalon Pyhäjärvellä isoisä Pentille ja hänen veljelleen Vilholle.
Sota seurauksena talo sekä tilukset jäivät Venäjälle.

Myös Heidin Irkku-mummu oli syntynyt Karjalassa Käkisalmissa ja asui Viipurin maalaiskunnan Lyykylän kylässä.

International Gala yliopistolla, Heidi Tomperi neljäs oikealta.

Apurahat 2014 haettavina

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön yhteydessä toimii viisi erillistä apurahoja jakavaa rahastoa. Apuraha voidaan myöntää seuraavin edellytyksin:

- hakijan opinnot ovat tulossa päätösvaiheeseensa
- hakija ei ole aikaisemmin saanut apurahaa alla mainituista rahastoista
- hakijan sukujuuret ovat Vpl. Pyhäjärvellä (isä, äiti, isovanhemmat jne.)

Esivanhemman nimi, syntymäaika, asuinkylä tai talo.

Toukokuun 2014 loppuun päättyvä hakuaika (postileima viimeistään 30.5.2014):

- Perinnerahasto I:stä apurahoja jaetaan äidinkieltä tai musiikkia opiskeleville tai tutkiville henkilöille.
- Arvo Kukon rahastosta apurahoja jaetaan humanistisia tieteitä ja musiikkia opiskeleville.

Tiedustelut: Juhani Forsberg p. 050 5112 899
tai asiamies Pirjo Kiiala p. 044 2815 047

Hakemuslomake on tulostettavissa säätiön kotisivuilta/apurahat
www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarvisaatio

Lomakkeen kaikki tiedot tulee täyttää ja postittaa liitteineen osoitteella:
Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hallitus,
c/o Juhani Forsberg
Ryytimaantie 19 A 8, 00320 HELSINKI

Tunnistatko laulun?

Facebookissa **Maija Luukkanen** kyselee tällöin: – Hei, löytyisiköhän keltään soitettuna tai laulettuna Kirsti Hirvosen sanoittamaa laulua Pyhäjärven veet? Laulun sanat ovat seuraavanlaiset:

Koti kultainen kauneimman Karjalan maan
Sinne palaan mä muistoissain ain uudestaan
Oli onneni siellä kun syntyä sain
Hiekkarannoillas lapsena leikin ma ain
Pyhäjärven veet, saaret seljäteet,
yhä kirkkaana mielessäin väikkyy

Vaikka minnekä kuljenkin mä matkallain
kotiseutuni kuljetan mukain ain
Ilman muistoja niitä vain köyhä mä lien
Uniin lapsuutein leikit mä vieläkin vien
Pyhäjärven veet, saaret seljäteet,
yhä kirkkaana mielessäin väikkyy

Elon iltaan kun matkani viimeinkin saa
Yhä säilyy mun mielessäin syntymämaa
Unee viimeiseen kerran kun nukkua saan
Palaa sieluni rannoille rakkaimman maan
Pyhäjärven veet, saaret seljäteet,
silloin kirkkaana mielessäin väikkyy

Tietäisikö joku lukijoista?

KAARINA PÄRSSINEN
kaarinarparssinen@gmail.com, 040-519 3036
Koskenmäentie 1 B 20, 04300 Tuusula

Karjalan Liiton
varainkeruu
Evakkoäiti-
muistomerkki-
hankkeen
hyväksi
jatkuu

Keräystilin numero:
OKOYFIHH,
FI84 5789 5420 0253 68
Viite: 30009

Keruu aika:
2.11.2012-31.10.2014

Pitäjäseurojen liiton vuosikokous hyväksyi ponnen: Yhteistyötä karjalaisten pitäjäseurojen kesken on lisättävä

Karjalaisten pitäjäyhdistysten liitto (KPYL) teki vuosikokouksessaan 5.4.2014 joukon merkittäviä henkilövalintoja ja hyväksyi ponnen yhteistyön lisäämisestä toisaalta KPYL:n hallituksen ja jäsenseurojen välillä ja toisaalta jäsenseurojen kesken.

KPYL:n kuuluu nykyisin 43 pitäjätyyppistä seuraa. Puhetta vuosikokouksessa johti **Maijaliisa Kalliomäki** Pääkaupungin Uusikirkkolaisista ja sihteerinä toimi **Mervi Piipponen**.

KPYL:n hallitukseen valittiin kokonaan uusina jäseninä kaudelle 2014-2016 **Outi Grusander** Länsikannas/Uusikirkko-seurasta ja vuosiksi 2014-2015 **Riitta Sainio** Keski-Karjala/Kurkijoki-seurasta.

Markku Paksu Kaakkois-Kannas/Raudun Pitäjäseura ja **Virpi Huhtanen** Lounais-Rannikko ja ulkosaaret/Suomen Koivisto-seura valittiin jatkamaan 2014-2016.

Hallituksessa jatkavat myös muutaman vuoden tehtävissä toimineet puheenjohtaja **Timo Lindroos** Viipurin seutu/Viipurin pitäjäseura ja varapuheenjohtaja **Juha Nissinen** Raja-Karjala/Helsingin seudun Soanlahtelaiset sekä jäsenet **Tea Itkonen** Sortavalan seutu/Suur-Jaakkimalaiset, **Ari Pusa** Käkisalmen seutu/Vpl. Pyhäjärvi-seura ja **Reijo Valkeapää** Keski-Kannas/Äyräpään pitäjäseura.

Karjalan Liiton liittokokoukseen edustamaan KPYL:a valittiin hallituksessa tänä vuonna toimineet henkilöt.

Vuosikokous asetti myös pitäjäseurojen ehdokkaat (6 henkilöä ja varahenkilöt) Karjalan Liiton liittovaltuustoon, jonne valittavista liittokokous tekee lopullisen päätöksen. Ehdokkaiksi

Mm. Outi Grusander Uusikirkko-seurasta, Satu Hallenberg Karjalan Liitosta ja Johannes Sidoroff Suistamon perinneseurasta osallistuivat Karjalaisten Pitäjäyhdistysten Liiton vuosikokoukseen. Kuvat: Kaarina Pärssinen.

valittiin Raja-Karjalan alueelta varsinaisen **Paavo Harakka**, Suojärven pitäjäseura (varalle **Risto Salmela**, Suojärven pitäjäseura) sekä **Tapio Maljonen** Suistamon perinneseura (Tuula Hämäläinen, Impilahtiseura), Sortavalan seutu ja Keski-Karjala: **Aila Heinonen**, Etelä-Suomen lumivaaralaiset (**Riitta Sainio**, Kurkijoki-seura), Kaakkois-Kannas, Käkisalmen seutu ja Länsi-Kannas: **Kaarina Pärssinen**, Vpl. Pyhäjärvi-seura (**Ilkka Puhalainen**, Kivennapa-seura), Ulkosaaret ja lounaisrannikko, Viipuri ja Viipurin seutu Timo Lindroos Viipurin pitäjäseura (**Kerttu-Liisa Paakkari**, Wiipuri-yhdistys) sekä huetikuun puoliväliin mennessä nimettävä ehdokas varamiehenä Keski-Kannaksen alueelta.

Karjalan Liiton hallitukseen KPYL:a edustamaan päätettiin ehdottaa jatkamaan **Anna-Maija Nur-**

Mervi Piipponen Karjalan Liitosta, Karjalaisten Pitäjäyhteisöiden Liiton pj. Timo Lindroos ja KL:n hallituksen varapj. Maija-Liisa Lindqvist aloittamassa Karjalaisten Pitäjäyhdistysten Liiton vuosikokousta.

minen-Lempinen Kurkijoki-seurasta.

Vuosikokous hyväksyi Maijaliisa Kalliomäen aloitteesta pitäjäseurojen toimintaa koskevan ponnen. Sen keskeisin ajatus on, että KPYL:n hallitus ryhtyy välittömästi kehittämään ja ottamaan käyttöön vuorovaikutuskanavia toisaalta KPYL:in hallituksen ja jä-

senyhteisöjen sekä toisaalta KPYL:n hallituksen ja pitäjää edustavien liittovaltuuston jäsenten välillä.

Pitäjäyhdistysten erilaisuus on nähtävä rikkautena ja voimavarana eikä ongelmana, kuten usein kuullaan väitettävän.

KAARINA PÄRSSINEN

Nuijan varresta

Matkailua Karjalaan

Mukavat muistot jäivät mieleen Pärssisten maaliskuun matkalta Karjalaan. Menomatkan lähes lumetomat maisemat vaihtuivat toisena matkapäivänä kunnan lumituiskuun ja uuden talven tuloon.

Erikoinen jäättilänpöytä ei sallinut talvikalastusta Musakan rannassa eikä muuallakaan. Laatokka oli myös jäistä vapaa.

Tämä ei kuitenkaan matkamme haitannut ja niin-pä matkaohjelmaa muutettiin siten, että tutustuimme linja-autosta käsin paikallisiin matkakohteisiin.

Käkisalmen kaupungissa piipahdimme vanhan tavann mukaan, vaikka siellä ei nyt markkinoita ollutkaan. Linnan museossa kävimme tervehtimässä museon johtajaa ja henkilökuntaa ja vaihtamassa kuulumisia. Matkailu on talvela hiljaista sielläkin, mutta kevään ja kesän myötä sen odotetaan vilkastuvan.

Iltaisin matkaryhmämme kokoontui muistelemaan päivän tapahtumia. Lähtö-

päivän aamuna kävin Musakan Antin kanssa tervehtimässä kunnanjohtaja **Nikolai Babinia**. Hän kertoi uuden uimahallin olevan rakenteilla ja valmistuvan tämän vuoden aikana.

Rakenteilla oleva uusi maantie Losevon kautta tulee merkittävästi parantamaan liikenneyhteyksiä.

Seuraavan kerran näemme toukokuussa Suvannon seudun säätiöiden yhteisen matkan tilaisuudessa Losevossa. Yhteistyön ja keskustelun aiheita ovat silloin hautausmaat, muistomerkit ja luontokohteet.

Pääsiäisen lähestyessä haluan toivottaa kaikille lehtemme lukijoille iloista pääsiäisen aikaa.

YRJÖ S. KAASALAINEN

Tämä uudisrakennus on yksi kolmesta, jotka valmistuttuaan laajentavat Pyhäjärven Lomarannan majoituskapasiteettia kaksinkertaiseksi. Kuva: Seija Pärssinen.

Karjala DNA -hanke esitellään toukokuussa Karjalatalolla

Kevään aikana käynnistyy Karjala DNA -hankkeella tarkoitetaan toimenpiteitä, joilla lisätään luovutetun Karjalan ”jälkeläisten” tietoa ja kiinnostusta DNA-sukututkimukseen.

Jos innostusta löytyy, ovat hankkeen puuhamiehet valmiita avustamaan sukuseuroja ja yksittäisiä harrastajia DNA-sukututkimuksen käytännössä. Puuhamiehinä toimivat asiaan perehtyneet sukututkijat, kurkijokelaisjuurinen **Ahti Kurri**, metsäpirttiläisjuurinen **Kalevi Hyytiä** ja kivennapalaisjuurinen **Pekka Kirjavainen**.

Karjala DNA -hankkeen kaikille asiasta kiinnostuneille avoin esittelytilaisuus on Karjalatalolla sunnuntaina 4.5.2014 klo 14. Siellä selviää, mitä DNA-sukututkimus käytännössä on, mihin se perustuu ja miten se kytkeytyy perinteiseen sukututkimukseen. Myös esitellään, mitä DNA-testin tulokset kertovat yksilölle ja sukuseuralle sekä mitä DNA-sukututkimus sukuseurassa käytännön prosessina tarkoittaa.

Ennakoimmoittautuminen tapaamiseen on tilajärjestelyjen vuoksi toivottavaa, mutta ei pakollista. Lisätiedot ja ilmoittautuminen: Ahti Kurri, sähköposti ahti.kurri@elisanet.fi, puhelin 050 373 9369.

Karjalaiset kesäjuhlat kutsuvat Lappeenrantaan

Lappeenrannassa, lehmusten kaupungissa juhlietaan Karjalan Liiton 66. Karjalaisia kesäjuhlia viikkoa ennen juhannusta 13.-15. kesäkuuta.

Juhlakansaa odottavat paitsi perinteiset karjalaiset piiroot ja uudemmat vedyt ja atomit, eteläkarjalaiset kielkakkarat, sillä karjalaisten juhlilla haastellaan suut makeaksi. Onhan juhlien aiheena Karjalan Liiton vuoden 2014 teeman mukaisesti karjalainen sanankäyttö.

Juhlat järjestää Karjalan Liitto yhteistyössä Lappeenrannan kaupungin, Karjala-lehden ja Karjalaisen Nuorisoliiton sekä Etelä-Karjalan Karjalaisseurojen piirin alueen vapaaehtoisten kanssa. Jos haluat osallistua juhlatalkoihin, tervehdys on tervetuloa mukaan!

Kesäjuhlille ovat tervetulleita kaikki karjalaiset ja Karjalan ja karjalaisuuden ystävät, sillä ”kuka se ny yksinää kehtaa rannass istuu, porukass on paljo lustimpaa”.

Lisätietoja
Karjalan Liitto

Eevaliisa Kurki
eevaliisa.kurki@mbnet.fi

Mervi Piipponen
mervi.piipponen@karjalanliitto.fi

Karjalan liiton
internetsivuilla
luettavissa tarkempaa
tietoa ja juhlien
ohjelma yms.

Salitsanranta 1500-1700 -luvuilla

Salitsanrannan ympäristö, kuten muukin Pyhäjärvi, on vanhaa asuinalueita. Varhaisimmat yksityiskohtaiset asutustiedot ovat vuoden 1500 verokirjassa. Tällöin pohjoiset kylät ja talot Laatokalta Salitsanrantaan asti kuuluivat Konevitsan luostarin etupiiriin. Lahnavalkama oli aiemmin ollut Tverin lähistöllä olleen luostarin verotusalue, mutta siirtynyt moskovalaisen **Savinin** perheen läänitykseksi.

On hieman yllättävää, että kaksi muuta 1500-luvun verokirjaa on jäänyt vähälle huomiolle. Jo vuonna 1987 on Joensuun yliopiston ja Neuvostoliiton tiedeakatemian Petroskoin filiaalinen yhteistyönä julkaistu aineisto: Karjalan historia 1500-1600-luvuilla asiakirjojen valossa. Tämä aineisto sisältää venäjänkielisen verokirjan vuodelta 1539 ja 1568. Näistä jälkimmäinen on Pyhäjärven osalta täydellinen, mutta vuonna 1539 on mukana vain läänitysalueet, siis nyt tarkasteltavalta alueelta vain Lahnavalkama (+ Kelja ja Rotjanlahti).

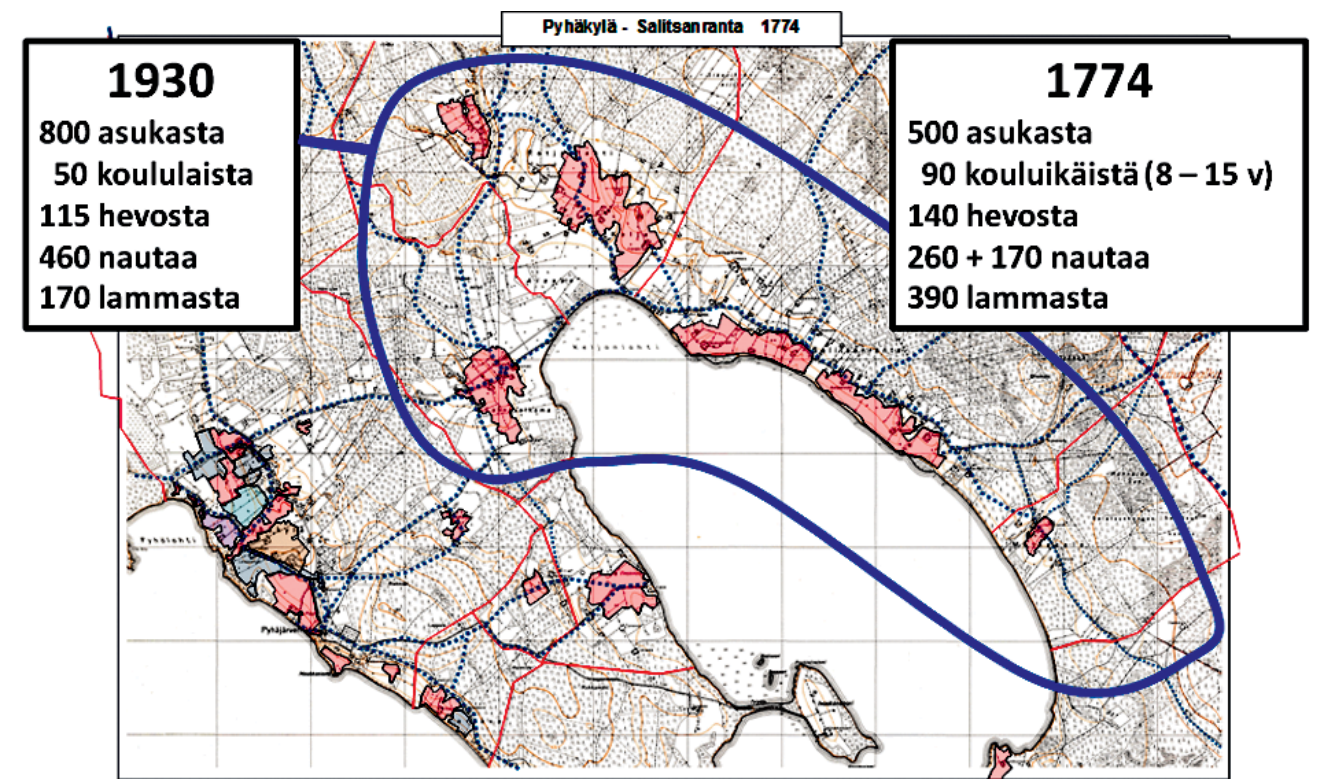
Verotettavien talojen ja henkilöiden määrä oli vuoteen 1568 mennessä lähes kaksinkertaistunut aiemmasta. Salitsanrannan koulupiirin alueella oli noin 80 verotettavaa miestä, siis 300-400 asukasta. Salitsanrannassa mainitaan kaksi kauppiasta, ja kuriositeetti-

na voisi todeta, että Sepänkylä ja Orola olivat tällöin eri kyliä, siis eri taloryhmiä.

Konevitsan luostarilla oli Salitsanrannassa talo ja ilmeisesti Keljassa sijaitseva tsasouna eli kappeli. Uutta tietoa oli se, että vuonna 1568 Pyhäjärvellä oli myös kreikkalaiskatolinen kirkko, pyhitetty Ihmeidentekijä Nikolaille. Papilla, kolmella diakonilla, suntiolla ja kirkkoleivänpaistajalla oli kullakin talo. Kirkon sijaintipaikkaa ei ole erikseen mainittu.

Ruotsalaiset valloittivat Käkisalmen vuonna 1580 ja vuoden 1590 tienoilta on olemassa muutamia verotettavien henkilöiden listoja. Näistä ei kokosuurensa Sakkolan alueelta montaa nimeä löydy. Ovatko kylät oikeasti tyhjentyneet vai onko kyse jostain muusta, vaatisi lisäselvittelyä ja pohdintaa, mutta tässä siihen ei puututa.

Käkisalmen valloituksen historiankirjoitukseen Salitsanranta liittyy vahvasti. Paluumatkalla Ruotsin sotaväen ylipäällikkö **Pontus de la Gardie** lähetti täältä 14.11.1580 kuninkaalle kirjeraportin. Luultavasti koskaan aiemmin tai myöhemmin Salitsanrannassa ei ole ollut yhtä kansainvälistä joukkoa. Pontus de la Gardie oli nimittäin alkuaan ranskalainen, joka oli jäätyään Tanskan sodassa ruotsalaisten vangiksi, oli vaih-

Salitsanranta vuonna 1774.

tanut puolta.

Kirjettä kuningas **Juana III**lle lähtivät viemään **Arvid Stålar**m (ruotsalainen) ja kapteeni **Laurentius Cagnoli** (italialainen). Kun tähän vielä lisätään kuninkaan korkein siviiliedustaja paikalla, hovineuvos **Andrew Keith** (skotti), voitaneen todeta, että globalisaatio ei taida aivan viime aikojen keksintö olla. Varsinaisista sotajoukoista

2/3 osaa oli suomalaisia ja 1/3 ruotsalaisia ja lisänä Tallinnasta tulleet satakunta saksalaista ratsumiestä.

Myöhemmästä ruotsalaisajasta on kansallisarkiston digitoimia maa- ja henkikirjoja 1620-luvulta alkaen luettavissa kotikoneilta. Kirkonkirjoja voidaan tarkastella 1700-luvulta alkaen.

Muutama vuosi takaperin käsittelin tässä lehdessä

kyläretki-artikkelisarjassa 1770-lukua karttojen valossa. Nyt sitä aikaa en sen kummemmin käsittele, mutta oheisessa karttakuvassa on merkittynä kaikkien ajan pellot ja kylärajat. Talot sijaitsivat peltojen yhteydessä.

Asukkaita oli silloin Salitsanrannan koulupiirin alueella noin 500, suunnilleen puolet alle kaksikymppisiä ja yli 60-vuotiaita vain kou-

rallinen. Tilastot osoittavat myös, että aika 1700-luvun lopulla oli melkoisen vaurasta, kylissä oli yhteensä 140 hevosta ja nautakarjaa noin 430 päätä.

ESKO SIMONEN

Lisätietoja:
esko.simonen@dlc.fi,
puh. 050-369 5066

Salitsanrannan koulupiiri

Kun Pyhäkylästä päin tullaan pohjoiseen matkattaessa Lahnavalkaman mäelle, avautuu edessä upea näkymä käsittämättömän laajalle jäävät Pattoin ja Rotjanlahden kylät. Edessä näkyvät Kelja ja Salitsanranta sekä kauimpana Keljanlahden yli näkyvät Matiskalan rannat.

Yllä kerrottu näkymä on ikuistettu Salitsanrannan koulupiiristä 2003 ilmestyneen kirjan kansikuvaan. Kirjassa on kuvattu koulupiirin kylien elämää painopisteinä 1900-luvun neljä ensimmäistä vuosikymmentä. Tuolloin kaksituhattaluvun alussa saatiin vielä kokoon kirjatoimikunta, jossa kaikilla oli omakohdaisia muistoja kotikylästä. Nyt meitä on ryhmästä jäljellä enää **Aikiän Reino**, **Hinkkasen Kauko** ja allekirjoittanut.

Alun perin kirjaa lähdettiin tekemään sotien kurimuksesta säilyneitä luokkakuvia runkona pitäen. Kuvia saatiinkin kokoon 1915-16 luokkakuvasta lähtien aina 1943 vuoteen saakka. Suuri työ oli oppilaiden tunnistamisessa. Yllä mainitun vanhimman kuvan oppilaat tunnistivat vuonna 2002 tuolloin 95 vuoden iässä ollut salitsanran-

toinen, Nurmijärvellä elämänsä ehtoota viettänyt, **Eino Pusa**. Vain neljän paikkakunnalta nuorena pois muuttaneen tytön nimet jäivät arvoituksiksi. Myöhempien kuvien tunnistamiseen osallistujia oli enemmän ja niin tuo tärkeä tunnistustyö saatiin hoidettua kohtuudella.

Kirjan painos oli 300 kappaletta ja menekki on ollut hyvä. Kirjoja on tällä hetkellä jäljellä neljä kappaletta.

Elämän kuvaukset monipuolisesta, aktiivisesta toiminnasta jokaisessa koulupiirin kylässä muodostavat ehjän kokonaisuuden. Noina vuosikymmeninä erilaiset kerho- ja opintokerhotoiminnot olivat monien harrastuksen kohteina. Järjestöistä, jotka jatkoivat toimintaansa vielä Huittisissaakin, mainittakoon: Rotjanlahden Osuuskassa (1906 - 1949), Salitsanrannan maalaisliiton paikallisosasto (1917-1966) ja Salitsanrannan Martat, joka on perustettu vuonna 1928 ja jatkaa toimintaansa vuodesta 1971 Huittisten Marttojen nimellä.

Koulupiirissä harrastettiin opintokerhotoimintaa ja näytelmiä, joita esitettiin iltoina. Urheilutoimintaa

harrastettiin laajasti. Mm. ukkomiehet-poikamiehet jalkapallo-otteluita pelattiin "huumormielellä".

Kilpaurheilun harrastus oli sekä laajaa että menestyksekkästä. Lukuisia maakunnan ja valtakunnallisella tasolla menestyneitä urheilijoita oli koulupiirin alueella. Näistä voidaan lukea **Mauri Vanhasen** ja **Kari Uusitalon** kirjoittamassa Pyhäjärven Kaiun (1915) historiassa. Sitä on muuten edelleen saatavissa Vpl Pyhäjärvi-säätiön asiamieheltä.

Menestynein koulupiiriläinen on hiihdon maailmanmestari **Eino Olkinuora**, jonka ensimmäinen voitto tuli Pyhäjärven koulujen välisissä hiihtokilpailuissa. Salitsanrannan koulupiirikirjassa on kirjoitettu Pattoissa asuneen Eino Pyhäjärven ajoista. Eino on edelleen suomalaisen mieshiihdon nuorin maailmanmestari Zakopaneen viestivoitollaan 1939. **Iivo Niskasestahan** tuli viime talvena nuorin Olympiavoittaja.

Salitsanrannan koulupiirissä asui 1930-luvun lopulla noin 800 henkilöä. Sankarikuoleman kärsi talvi- ja jatkosodan seurauksena 22 koulupiiriläistä.

Lahnavalkamalaisjuurinen Kauko Hinkkanen, matiskalalaisjuurinen Esko Simonen ja keljalaisjuurinen Antero Pärssinen esittelivät Salitsanrannan koulupiiriä. Kuva: Kaarina Pärssinen.

Evakkoon tultaessa pääosa sijoitettiin Huittisiin. Lahnavalkamoisten sijoituskunnaksi tuli Kauvatsa. Myös Tyrvältä löytyi sijoituspaikka osalle koulupiirin alueelta lähteneistä.

Kotiseutumatkailulla on ollut merkittävä osa menneinä vuosikymmeninä. Ensimmäinen alueella käynyt on tietääkseni ollut Musakan lomarakennan perustaja **Lauri Musakka** vuonna 1979. Nykyisin Lomarantaa isännöi jo 23. vuotta Laurin poika **Antti**.

Ensimmäiset kuvat koti-

talostani olen nähnyt 1982, kun veljeni **Viljo** kävi Aikiän Reinon ja kumppaneiden kanssa seikkailuretkellä kotikylässämme. Nyt tulee käytyä vuosittain katsomassa, miten isäni vuonna 1927 rakentama kotitalomme on siellä vielä pystyssä. Nykyään vain kesäkäytössä oleva talomme on saanut naapurikseen **Lankisen** ja **Happosen** mäelle toistakymmentä isoa rakennusta käsittävän karjakombinaatin tuotemyllymälinen.

Nykyiset alueen rakennukset on pääosin katsot-

tavissa Google maps karttunäkymä-tiedostoista. Kuvaukset on tehty viime vuonna syyskesällä. Käykääpä virtuaalisella kotiseutumatkalla oman nettiyhdyden äärellä.

Nähtäväksi jää miten meidän kotiseutumatkajemme käy tulevaisuudessa, jos/kun itäisen naapurimme omaksuma aggressiopolitiikka jatkuu ja voimistuu?

ANTERO
PÄRSSINEN

Lahnavalkaman kylätiellä

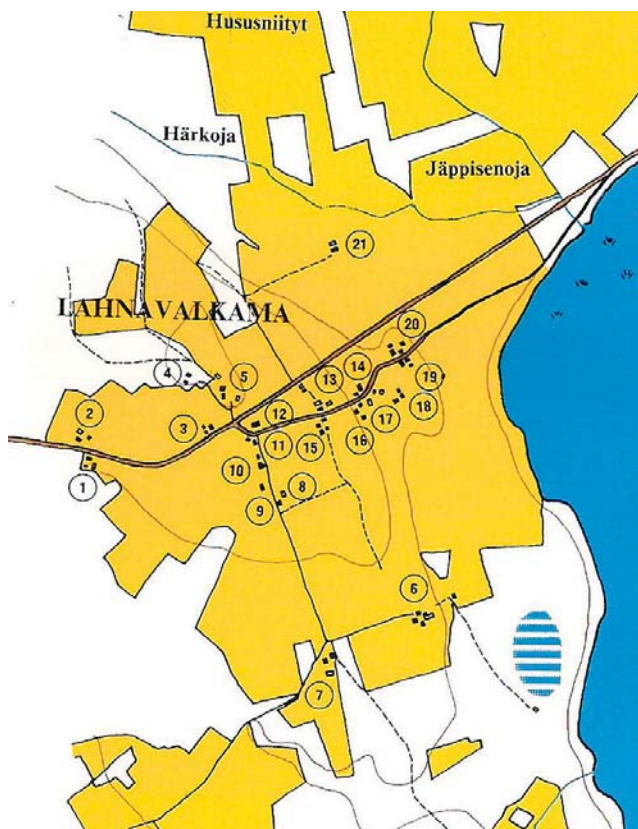
Kun suuntaamme Pyhäkylästä kohti Salitsanrantaa, eteemme avautuu Lahnavalkaman mäeltä avara näköala Keljanlahdelle.

Talot oli rakennettu vanhan kylätien varrelle, mikä johtui muun muassa siitä, että näin oli tehtävä lahjoitusmaakaudella. Voudit karauttivat ratsuillaan pitkin kylätietä ja huusivat kuuluvalla äänellä: ”Huomenna ropottiin” (päivätyöhön).

Tilukset, joiden omistajat vaihtuivat tiheään tahtiin, jakautuivat tien molemmin puolin. Omistajavaihdoksiin on esitetty eräänä syynä olevan se, että maiden takaisinlunastus tuotti monelle talonpojalle ylivoimaisia vaikeuksia 1900-luvun alussa.

Uusi ja suora maantie Keljanlahdelle valmistui vuonna 1938. Jo seuraavan vuoden marraskuun lopulla kylän väki sai nähdä, mitä merkitsi sota. Metsäpirttiläiset pakenivat sodan jaloista puolipukeissaan. Osa heistä sai ensimmäisen yösijan sukulaistaloissa, mutta suuri osa lapsiperheitä majoittui Pyhäkylän kansakoululle jatkaakseen seuraavana päivänä matkaansa eteenpäin.

Vanha mäkinen kylätie kaartui Eevan talon kohdalla jyrkästi oikealle ja laskeutui Ylämäen, Välimäen ja Alamäen kautta Kähösen ja Koirasen talojen välistä Keljan hiekalle.

Koulupiirikartasta voimme havaita, miten talot ovat sijoittuneet lahjoitusmaakauden perua tien molemmin puolin - huutoetäisyydelle tiestä.

Ylämäellä, Ihalaisen ja Läätin talojen tuntumassa, oli historiallinen kohtaustapaikka. Tältä mäeltä Lahnavalkaman asukkaat lähtivät evakkomatalle jouluksi 1939 ja toiselle matkalle kesäkuussa 1944.

Lahnavalkaman asukkaiden sijoituspaikaksi vuonna 1947 tuli Satakunnassa silloinen Kauvatsan pitäjän,

joka on sittemmin yhdistetty Kokemäen kuntaan. Uusille asuinsijoille osoitetut perheet saivat perustaa kotinsa maantieteellisesti lähes samanlaiseen ympäristöön kuin Pyhäjärvellä. Olihan Kokemäen Sääksjärvi tavoitettavissa 2-6 kilometrin etäisyydellä asunnosta.

KAUKO
HINKKANEN

Ylämäk. Entinen kylätie nykyasussaan laskeutuu Lahnavalkaman mäeltä kohti Keljanlahtea. Osa taloista on vielä asuttavassa kunnossa, osa on jo tuhoutunut. Kuva: Kauko Hinkkanen.

Keljan kujasia maaliskuussa 2014. Kuva: Kaarina Pärssinen.

Salitsanrannan vanhin saatavilla ollut luokkakuvakuva on Suomen autonomian ajalta, vuodelta 1916. Salitsanrannan kirjassa on taltioituna myös kuvassa olevien oppilaiden nimet.

Olavi Alakulppi tuo viestin Eino Olkinuoralle Zakopanassa 1939. Eino siirsi Suomen osuudellaan 48 sekuntia ohi Ruotsin, joten Klaus Karppiselle jäi voiton varmistaminen ankuriuudella.

Ylämäen näkymiä, Keljanlahti siinteleen tien päässä. Oikealla Ihalaisen talo. Kuva: Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö.

Google Maps: Nyt voit tehdä nojatuolimatkan kotiseudulle

Hyvä lukija, oletko tullut ajatelleeksi, että sinulla on tämän päivän tietotekniikan avulla mahdollisuus tehdä nojatuolimatka kotiseudullesi. Google Maps-sivusto antaa siihen oivallisen mahdollisuuden. Sieltä voit valita oman, vanhempiesi tai isovanhempiesi kotikylän ja nähdä millainen se on tänään.

Voit käänellä kuvia ja katsella niitä eri kuvakulmista. Voit astella tuttuja polkuja pitkin haluamallasi nopeudella. Vanhempasi ja isovanhempasi saattavat evästää sinua muistoillaan siitä, mitä ei enää ole – mutta kuitenkin on.

KAUKO HINKKANEN

Mistä löydän hyvän lahjan?

Tässä vihje: Hanki kirjapari **Kaunisto Vpl Pyhäjärveä**, osat I ja II. Yhteensä 736 sivua ja 1750 kuvaa. Koko A4. Hinta vain 95 euroa + läh. kulut. Lisätietoja ja tilaukset: taubila@pp.inet.fi tai 044 564 1040. Noudettavissa myös johtokunnan jäseniltä ilman läh. kuluja. Sekä <http://vpl-pyharjari.fi/kirjapuoti>

* Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön

60-vuotishistoriikki. 136 sivua, runsaasti valokuvia ja muisteluja niin säätiön alkuajoilta kuin eri paikkakunnilla pidettyistä juhlista ja muista pyhäjärveläisten tapahtumista. Hinta 20 euroa + postikulut.

* **Reino O. Kukko ja Kaarle Viika, Vpl. Pyhäjärvi** v. 1989 ilmestynyt kuvateosta edelleen saatavissa. Runsaan kuvamateriaalin lisäksi kirjassa on laaja historiaosuus entisestä kotipitäjästämmme sekä murrenastasto selityksineen. Hinta 25 euroa + postikulut.

* **Isännänviiri** (suunnittelu Kaarle Viika) koko 45x400 cm. Hinta 75 euroa + postikulut

* **Vpl. Pyhäjärvi pöytästandaari** (suunnittelu Kaarle Viika) jälleen saatavana hinta 42 euroa + postikulut.

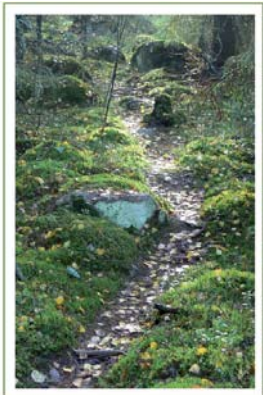
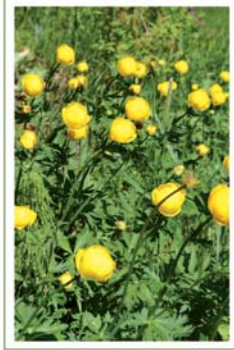
Tilaukset:
Pirjo Kiiala
Lamminkankaantie 12
33420 Tampere
puh. 044-2815047
pirjo.kiiala@gmail.com

Tilaa uusia Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön adresseja

Adressit 10 euroa kappale + postituskulut.

Tilaukset: Juhani Forsberg
Ryytimaantie 19 A 8 00320 Helsinki,
puh. 050-511 2899 tai
juhaniforsberg@gmail.com.

TAPAHTUMAKALENTERI

Pärssisten-Kurosten serkkutapaaminen la 10.5. klo 12 Siuron Knuutilassa. Junalla tuleville kuljetus Nokialta sekä Tampereelta. Yhteydenotot: Petri p. 040 8675 404 tai Tintti 040 551 2620.

Vpl Pyhäkylä-Seura pitää keväällä 2014 yleisen kokouksen. Järjestämme kokouksemme näyttelyyn isien puhdetöistä rauhan- ja sodan aikana. Mikäli kätkeistänne löytyy töitä tai valokuvia puhdetöistä, toivoisimme teidän tuovan niitä näyttelyyn kokouksemme. Kokous on KinnalanKoukulla la. 26.4.2014. klo 11.30. Osallistumismaksu 15.00 euroa. Asiasta voi tiedustella ja ilmoittautua Mauri Hauhia puh. 040 0213369 tai sähköposti taubila@pp.inet.fi. tai Seija Jokinen puh. 040 8355820 sähköposti seija.jokinen@netti.fi tai Irma Karppanen puh. 0400 827283 tai 03-5143731.

Tampereen Seudun Vpl Pyhäjärvikerhon kevätretki Pöytyä-Lallintupa-Loimaa on 16.5.2014. Lähtö Vanhalta kirkolta klo 8. Retken hinta on 40 euroa. Retkelle voi vielä ilmoittautua, tarkemmat tiedot Laila Innanen, puh. 040 5049 135. Seuraava tarinatuokio on 3. syyskuuta 2014 klo 13.30, Koulukatu 12, Tampere.

Kevätretki Kouvolan seudulle la 10.5.2014. Kohteina siellä Kouvolan taidemuseossa taidemaalari Nikolai Tscherbakoff-Tervakorven ja kuvanveistäjä Laila Pullisen näyttelyt sekä Verlan tehdasmuseo. Retken hinta matkoineen, pääsylippuineen, opastuksineen ja lounaineen on 55 eur/seuran jäsen ja 60 eur/ei-jäsen. Tarkemmat tiedot ja ohjeet maaliskuun lehdessä, seuran kotisivuilla www.karjalanliitto/pyhajarviseura sekä helmikuussa lähetetyssä jäsenkirjeessä. Vielä mahtuu mukaan. Ilmoittautuminen retkelle ja maksu viimeistään 25.4. puhelimitse 040-519 3036/Pärssinen tai sähköpostitse kaarinarparssinen@gmail.com. Tervetuloa mukaan ystävinne! -Vpl. Pyhäjärvi-seura ry

Pärssisen Sukuseuran sääntömääräinen sukkokokous ja -kokoonntuminen, kutsumme tilaisuuteen la 17.5.2014 alkaen klo 9.00. Rantaniityn Juhlatalo, os. Saveenraitti 8, 33960 Pirkkala, www.rantaniitynjuhlatalo.fi. Ilmoittautuminen Timo Pohjolalle, puh. 045-3594575, tai timo.pohjola@seutuposti.fi sekä osallistumismaksu 55 eur/sukuseuran jäsen ja 60 eur/ei-jäsen suoritettava viimeistään 30.04.2014 mennessä sukuseuran tilille FI86 5152 0920 0210 99. Tilaisuudesta tarkemmin viime lehdessä, sukuseuran jäsenkirjeessä ja kotisivuilla www.karjalanliitto.fi/parssisensukuseura. Tervetuloa seuran jäsenet sekä kaikki aiheesta kiinnostuneet! -Pärssisen Sukuseura ry

Lahden seudun Vpl Pyhäjärvi-kerhon toukokuun tapaaminen toteutetaan Vesijärvi-risteilynä 21.05.2014. Lähtö lahden satamasta klo 18.30. Tule paikalle 18.15 mennessä. Risteily kestää 4,5 tuntia. Käydään Vääksyn kanavan läpi Päijänteellä. Risteilyn hinta on 19,80 euroa. Mahdollisuus buffet-ruokailuun. Ilmoittaudu Raimo Musakalle puh. 0505280426.

Kotiseutumatka Pyhäjärvelle 21.-23.7.2014. Majoitus Musakan Lomaranta. Vierailut mahdollisia Konevitsassa ja Taipaleen taistelupaikoilla. Reitti Vammala-Mouhijärvi-Tampere-Kotka-Vaalimaa. Tiedustelut Taisto Luukkanen, Kotka, p. 050 3070 947.

Elomatka Kannakselle 1.-4.8.2014. Pulakoiden ja Pärssisten sukuseurojen järjestämälle matkalle ilmoittaututtava 21.05.2014 mennessä. Kts. edellinen lehti.

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön puheenjohtajat

Hallituksen puheenjohtaja
Yrjö S. Kaasalainen
Kallenk. 10 29200 Harjavalta
puh. 0400-626 770,
yrjo.kaasalainen@luukku.com

Hallituksen varapuheenjohtaja
Juhani Forsberg
Ryytimaantie 19 A 8 00320 Helsinki,
puh. 050-511 2899,
juhaniforsberg@gmail.com

Hallintoneuvoston puheenjohtaja
Esko Pulakka
Kuljunperäntie 189 37200 Siuro
puh. 044 383 0867
esko.pulakka@gmail.com

Vpl. Pyhäjärvi-tuotteita edullisesti lahjaksi ja omaan käyttöön

Hanki vaakunapaita, jota saatavana väriseissä valkoisen, helmenharmaa ja musta. Edullisesti esim. lahjaksi ja asukseksi tuleville kotiseutumatkoille, vaikka koko ryhmälle, juuristamme kertova Vpl. Pyhäjärven vaakunapaita. Aidon väriseillä Vpl. Pyhäjärven vaakunan kuvalla ja tekstillä PYHÄJÄRVI VPL varustettua erittäin hyvälaatuista T-paitaa löytyy valkoisissa sekä V- että pyöreällä kaula-aukolla, helmenharmaissa vain pyöreällä. Koot S, M, L, XL, XXL ja XXXL. Koot S, M, L, XL hinta 15 e/kpl ja koot XXL ja XXXL 20 e/kpl. Mustia paitoja on ennen lisätilausta jäljellä vain hajakokoja. Ilmoita, jos haluat nimenomaan mustan T-paidan, niin vauhditamme tilausta valmistajalta. **Documenttielokuva** Muistojen järvi vuosilta 1939-44 Pyhäjärvellä, mukana liuskan seloste elokuvasta, DVD:n hinta 20 e/kpl, jäljellä vain muutama kappale. **Seuran 50-vuotishistoriikki** (2007) tarjoushintaan 10 eur/kpl.

Postitettaessa lähetyksiin lisätään postituskulut, mutta myös tuotteiden noutamisesta Karjalatalolta voitte sopia. Tilaukset Kaarina Pärssinen 040-519 3036, e-mail kaarinarparssinen@gmail.com ja Kaisa-Liisa Korhonen 050-590 5433, e-mail kaisaliisa.korhonen@kolumbus.fi.

Vpl. Pyhäjärvi-seura ry.

Vpl. Pyhäjärvi-lehdellä uusi kirjapaino

Vpl. Pyhäjärvi-lehden painotyö on siirtynyt uuteen kirjapainoon, lehden painamisen hoitaa nyt Botnia-Print Oy Kokkolasta.

Kun lähetätte lehteen kuvamateriaalia, niin aineiston tulisi olla jpg-muodossa. Kysykää tarvittaessa lisäohjeita toimituksesta.

Toivotamme kaikille lukijoillemme hyvää pääsiäistä!

Seuraava Pyhäjärvi-lehti

ilmestyy toukokuussa.

Aineistot toimitukseen viimeistään
pe 9.5. 2014. mennessä, kiitos!

vpl. Pyhäjärvi

Julkaisija: Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö
Kotisivut: www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarvisaatio

VPL.PYHÄJÄRVI-SÄÄTIÖ

Päätoimittaja:

Marjo Ristilä-Toikka
Rautasemantie 375
37570 Lempäälä
puh. 040 730 2622 tai
03-3748 448
marjo.ristila-toikka@kolumbus.fi

Toimitusneuvosto:

Juhani Forsberg, Yrjö S. Kaasalainen, Pirjo Kiiala, Kirsti Naskali, Esko Pulakka, Markku Pärssinen ja Marjo Ristilä-Toikka.

Toimituksella on oikeus lyhentää ja muokata lehteen lähetettyä aineistoa.

Tilaushinnat: koti- ja ulkomaat 30 euroa/vsk.

Ilmoitushinnat (pmm):
kuolinilmoitukset.....0,70 e
tekstissä.....0,80 e
pienin ilmoitus.....20 e
Hintoihin lisätään alv. 24%

Tilaukset, jakeluhäiriöt ja osoitteenmuutokset:

Toimitus, päätoimittaja Rautasemantie, Lempäälä kts. yhteystiedot vierestä

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön asiamies

Pirjo Kiiala
Lamminkankaantie 12
33420 Tampere
puh. 044-2815047
pirjo.kiiala@gmail.com

Sivunvalmistus:

Marjo Ristilä-Toikka

Painopaikka:

Botnia-Print Oy
Kokkola